

'Ασ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

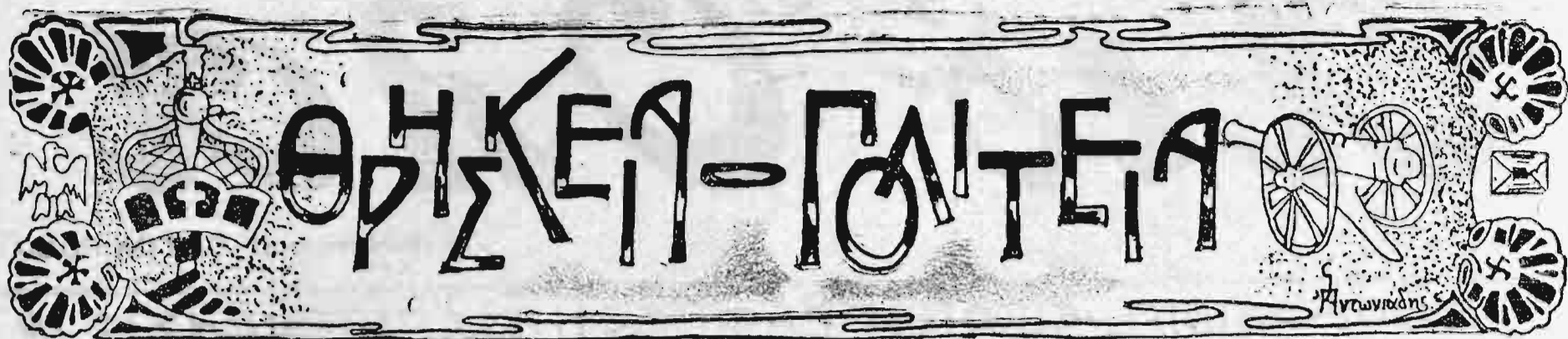
* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Επι Τῆς ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῆς ΚΡΙΣΕΙ

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ

ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'

Η ΠΛΗΡΩΜΗ

Ο Απόστολος σήμερα αναπτύσσει την θέσιν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων του ἀπέναντι τοῦ κόσμου. Εἰς τὰς γραμμάς του τὰς ἀφελεῖς, φαίνεται ὅλη ἡ ἀλήθεια τῆς τότε καταστάσεως, ἡ ὁποία, ἂν ἐβελτιώθη ἴσως τὴν σήμεραν, δὲν ἀφίσταται ὅμως καὶ πολὺ ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται οἱ ἀπόστολοι τῆς ἰδέας, εὐρισκόμενοι ἐν μέσῳ τῶν ὁπαδῶν τῆς ὕλης καὶ τῶν ἰδιοτελῶν συμφερόντων.

Ἐξ ὧν ὅμως, τὰ ὁποία γράφει εἰς τὴν αὐριανὴν περικοπὴν τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς του ὁ Παῦλος, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐκπλήσσει τὸν σημερινὸν ἀναγνώστην, εἶναι ἡ στάσις, τὴν ὁποίαν, λέγει, ὅτι ἰλάμβανον, καὶ ἐλάμβανον ὄντως, οἱ ἅγιοι οὗτοι ἄνδρες ἀπέναντι τῶν διαθέσεων τοῦ κόσμου, καὶ τὴν πληρωμὴν ὧν τῶν λοιδοριῶν, τῶν καταρῶν, τῶν διωγμῶν καὶ τῶν ὕβρεων, τὰς ὁποίας, χάριν τῆς ἀληθείας, ὑφίσταντο.

«Λοιδωρούμενοι, λέγει, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν . . . » Ἡ ἀληθῶς χριστιανικὴ αὐτὴ στάσις μᾶς ἐκπλήσσει τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσον σήμεραν, ἔχοντες ὑπερευέξαπτον τὸ νευρικὸν μας σύστημα καὶ τὴν φιλοτιμίαν μας ἐν κακῇ μοίρᾳ, ἀποδίδομεν τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον μᾶς προσγίνεται, ὑπερθεματοῦντες ἐν τῇ ἀποδώσει καὶ ὑπερακοντιζόντες τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀδικίαν, τῆς ὁποίας ἐπέσαμεν θύματα. Αὐτὰ πράττομεν σήμεραν ἡμεῖς καὶ κατόπιν τῆς τοιαύτης ἡμῶν στάσεως, καὶ ἂν ποτε εὐρισκώμεθα ἐν τῷ δικαίῳ μας, συνεχίζοντες τὰς ἀδίκους χεῖρας, περιπίπτομεν εἰς τὴν ἀντίθετον ἄκρην καὶ τιθέμεθα τὸ ἀδικὸν μὲ τὸ μέρος μας.

Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἔχομεν μικρὰν ἰδέαν περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἀληθείας, φαίνεται ὅτι ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς ἐπικρατήσεως αὐτῆς ἐναντι τῶν δολοπλοκιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ μετερχόμεθα μέσα ταπεινὰ πρὸς ἐπικράτησίν της, λησμονοῦντες τὸν σοφὸν ἐκεῖνον λόγον τοῦ νομομαθοῦς Ἑβραίου, ὁ ὁποῖος ὅταν ἠρωτήθη περὶ τῆς νέας Ἀληθείας ἀπήντησεν: «Ἄν μὲν εἶναι δημιουργία ἀνθρώπινον, θὰ καταπέση ἀφ' ἑαυτοῦ, ἂν ὅμως εἶναι θεῖον, οὐδὲν θὰ ἰσχύσῃ ἐναντίον του».

Ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη, ὅσονδήποτε καὶ ἂν διώκεται, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ποδοπατῆται, θὰ ἔλθῃ σιγμῇ, καὶ αὐτὸ εἶναι ἀναπόφευκτον, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκλάμψῃ καὶ θ' ἀναπηδήσῃ ἐκ τῆς τέφρας, εἰς ἣν τὴν μετέβαλον οἱ ἐχθροὶ της. Ἄν ὅμως, χάριν τῆς προστασίας τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀληθείας, μετερχώμεθα μέσα ἄδικα ἢ ψεύδη, τότε γινόμεθα φοβερώτεροι ἐχθροὶ τῶν δικαίων τῶν καὶ καταδικάζομεν τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην εἰς τὴν φοβερώτερον τῶν θανάτων ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι καυχώμεθα, ὅτι βαίνομεν ὑπὸ τὰ ἱερά των σύμβολα.

Ἄς προσπαθήσωμεν λοιπὸν μὲ κάθε τρόπον ν' ἀποφεύγωμεν τὰς βιαιότητας εἰς πληρωμὴν βιαιοτήτων, τὰς ὕβρεις εἰς πληρωμὴν τῶν ὕβρεων καὶ ἄς μὴ ἀπελπίσωμεν ποτέ. Ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη, παρ' ὅλα αὐτὰ, θ' ἀναλάμψωσιν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Εἶναι προφανές ὅτι Βουλὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ συμπαγῆ πλειοψηφίαν Ἑνωτικῶν, δὲν δύναται ποτὲ νὰ συνεργασθῇ μὲ Κυβέρνησιν μὴ ἀπορρέουσαν ἐκ τῶν κόλπων της. Ἐξ ἄλλου ὁμῶς καὶ δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ καὶ πτώσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, διότι κατόπιν τῆς πανηγυρικῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου Σαῖτ πασᾶ, ἡ δημοσία γνώμη δὲν ἀνέχεται ὑπουργεῖον ὑπεῖκον εἰς κελεύσματα ἀνευθύνων. Ἄλλως τε, ἂν ἀναφυῇ διαφωνία τις μεταξὺ τῆς νομοθετικῆς καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἡ διαφωνία αὕτη θ' ἀποβῇ εἰς βάρος τῆς πρώτης, διότι, καθ' ὄρισμένον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Βουλῆς, ἡ Κυβέρνησις παραιτεῖται, δυναμένη νὰ ἀνασχηματισθῇ, ὁπότε τῇ ἐπιτρέπεται νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ νὰ προδῇ εἰς νέας ἐκλογάς. Τὸ αὐτὸ θέλει συμβῆ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν. Ἡ Κυβέρνησις, παρουσιασθεῖσα τὸ πρῶτον πρὸς τὴν Βουλὴν, ὑπέβαλε τὸ πρόγραμμά της, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δογμάτων τῶν Ἑνωτικῶν. Ἐτονίσθη δι' αὐτοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς, τῆς μὴ ἀναμίξεως τῶν ἀνευθύνων εἰς τὰ τῆς διοικήσεως, καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὰ προνόμια τῶν ἔθνοτήτων.

Κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδρίαν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ προγράμματος τὸ ἑνωτικὸν κόμμα σφοδρῶς ἐπετέθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ζητήσαν νὰ παρελύσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν. Ἐν τούτοις ὁμῶς, πρὸς τῆς ἐμμονῆς τῆς Κυβερνήσεως, μὴ ἀνεχθείσης οὐδὲ καθυστέρησιν ὥρων, ἠναγκάσθη νὰ υποκύψῃ καὶ νὰ δώσῃ καταναγκαστικὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς Κυβέρνησιν, ἣτις δὲν διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὸ κόμμα καὶ ἦλθεν ἵνα ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν ἐκ τῶν ὑπερδρασιῶν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν δοθεῖσαν ψῆφον τῆς ἐμπιστοσύνης τὸ ζήτημα δὲν ἔληξεν. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη ν' ἀπαλλαγῇ Βουλῆς, κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ὁποίας πολλαὶ ἐνστάσεις καὶ διαμαρτυρίαι ὑπάρχουσι. Μὲ τὸν σκοπὸν λοιπὸν ὅπως ἐξεύρη νόμιμον βᾶσιν, κατέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον τροποποιήσεως τοῦ 7ου ἄρθρου, τοῦ προβλέποντος τὰ δικαιώματα τοῦ Στέμματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης οἱ Ἑνωτικοὶ ἀντέστησαν εἰς τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν, ἡ δὲ συζήτησις ἐξηκολούθησε καὶ τὴν Πέμπτην. Ἐν τούτοις τὰ πάντα βεβαιώσθη, ὅτι βαίνομεν πρὸς τὴν διάλυσιν, ἀφοῦ αὕτη θεωρεῖται μοιραία, κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως. Εἰς δὲ τὴν ἰδέαν ταύτην ἤρχισαν συνεθίζοντες καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ Προοδευτικοί, πλὴν τῶν κορυφαίων, οἵτινες, βλέποντες νὰ ἐκφεύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἡ δυνάμεις, εἶναι διατεθειμένοι νὰ προτάξωσιν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΓΟΝΟΣ

Ἡ ἀλήθεια τῆς παλαιφάτου γνώμης, κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδὲν κακὸν στερεῖται τῆς παρηγόρου αὐτοῦ ὕψους, λαμβάνει καθ' ἡμέραν καὶ νέον κῆρος. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὁ ἀδυσώπητος, ὁ ἀγριὸς ἀγὼν τῶν μονάδων καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς ἐποχὴν ἀκριβῶς, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν ἐπιπολάζουσαν λαμπρότητα, παρουσιάζει τὴν εἰδεγθεστέραν ἀθλιότητα καὶ τὴν φρικωδεστέραν ἀπομόνωσιν, ὁργανώσεις φιλότιμοι, μ' ἐν εὐγενῆς ἰδανικὸν ὡς σύμβολον, ἔρχονται νὰ μετριάσωσι τοὺς πόνους τῶν πληγῶν καὶ νὰ ξηράνωσι τὸ δάκρυ τῆς ἀπογνώσεως μὲ τὸ μανδύλιον τῆς ἀλληλοβοηθείας.

Δὲν πρόκειται νὰ φέρω τὸν ἀναγνώστην μακρὰν, δὲν προτίθεται νὰ στρέψω τὸ βλέμμα του εἰς τὰς θανμασίας ὁργανώσεις τῶν ὁμάδων τῆς Ἑσπερίας, ἀληθεῖς κολοσσοὺς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοβοηθείας, διὰ νὰ τὸν ἀφήσω κατόπιν μὲ τὴν ἀπαρηγόρητον θλίψιν, ὅτι εἴμεθα ὑποδεέστεροι, ὅτι ὑπολειπόμεθα ἢ ὅτι οὐδὲν ἐκάμαμεν.

Ἐχω τὴν ἰδέαν ὅτι τοιαῦτα ταξίδια ἔχουσι πολλάκις ἀντίθετον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματός μας καὶ ἀντὶ νὰ μᾶς χαρίζωσι τὸν ὄργασμόν, μᾶς ἐμβολιάζουσι μὲ τὴν ἀπελπισίαν καὶ μὲ τὴν μοιρολατρικὴν ἀδράνειαν.

Αὐτὸ δὲν παρατηρεῖται μόνον εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ αἴξ, λέγει κάποιος φιλόσοφος, τὴν ὁποίαν ἔδεσαν εἰς ἓνα πάσσαλον, πνίγεται πολλάκις εἰς τὸν βρόχον τῆς, διότι ζητεῖ νὰ φθάσῃ τὸ χόρτον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται μακρύτερα ἢ ὅσον ἐπιτρέπει τὸ σχοινίον τῆς νὰ φθάσῃ. Πνίγεται ἀπὸ τὸ πείσμα τῆς καὶ ἐκ πείνης, ἂν καὶ κοντὰ τῆς, κοντὰ, πολὺ κοντὰ εἰς τὸν πάσσαλόν τῆς εὐρίσκεται χορτάκι, ἂν ὄχι ἴσως πάντοτε ἀφθονον, ἀλλ' ἐξάπαντος ἀρκετὸν διὰ νὰ χορτάσῃ τὴν πείναν τῆς.

Ἄς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὸ σύστημα τῆς αἰγὸς τοῦλάχιστον διὰ τὴν σήμερον καὶ ἄς ἐξετάσωμεν μήπως εἰμποροῦμεν νὰ εὐρωμεν καὶ μέσα εἰς τὸν περιορισμένον μας κύκλον ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὑπερηφανευόμεθα, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἰμπορεῖ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν χαρὰν διὰ τὸ παρὸν καὶ τὴν λελογισμένην ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον.

Μία προαίρεσις, ἡ ὁποία μοῦ ἐστάλη προχθὲς, μ' ἔκαμεν, εἶναι ἀληθὲς, νὰ στρέψω τὴν προσοχὴν μου εἰς ἓν σωματεῖον, τοῦ ὁποίου ἐγνώριζον μὲν τὴν ὑπαρξίν εἰς τὴν

πόλιν μας, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἠδυνάμην νὰ μαντεύσω τὸ μέγεθος τῆς δράσεως καὶ τῆς εὐεργετικῆς ἐνεργείας.

Πρόκειται περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ φιλότιμον αὐτὸ σωματεῖον, δημιουργημὰ μιᾶς ἀνάγκης καὶ ἔργον θανμαστῆς ὄντως φιλοπονίας καὶ ἀκαθέκτου δραστηριότητος, ἔρχεται νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον, τὸν ταλαιπωρούμενον ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ ἀγρίως θλιβερόν πρόβλημα τῆς σήμερον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἀγριώτερον ἐφιάλην τοῦ προβλήματος τῆς αὔριον, τὴν ἀνακούφισιν, τὴν παρηγορίαν, τὸ στήριγμα.

Εἶναι γνωστὸν τὸ μαρτύριον τοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἀνεσις ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἰκανότητα τῶν χειρῶν καὶ ἀπέρχονται εὐθύς ὡς ἡ πρώτη ἀσθένεια ἢ τυχούσα ἀνικανότης ἐπέλθῃ· εἶναι γνωστὴ ἢ βάσανος, ἡ ὁποία κατατρυχεῖ τὴν καρδίαν του καὶ φυγαδεύει τὸ μείδιμά του, ὅταν σκεφθῇ ὅτι ἡ τύχη τῆς οἰκογενείας του εἶναι τόσον ἀσταθῆς ὅσον καὶ ἐν φύλλον ἐπάνω εἰς τὸν φθινοπωρινὸν κλάδον. Εἶναι γνωστὰ ταῦτα εἰς ὅλους μας, διότι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, ἂν δὲν τὰ ἠσθάνθη καὶ δὲν τὰ ἐδοκίμασε, θὰ τὰ ἤκουσεν ὅμως νὰ ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ χεῖλη ἑνὸς κουρασμένου ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος δὲν διαβλέπει στήριγμα οὔτε εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς πατρίδος του, οὔτε εἰς τὴν κοινωνικὴν μας ὁργάνωσιν.

Νὰ δημιουργήσῃ οἰκονομία εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον. Μὲ τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει καθ' ἑκάστην ἡ ζωὴ, ὁ μισθός, ὁ ὁποῖος μένει συνήθως στάσιμος, δὲν ἐπαρκεῖ ν' ἀφήσῃ καὶ περιθώριον διὰ τὴν ἀγνωστον αὔριον. Ἄλλως τε, καὶ αἱ οἰκονομίαι μόναι, ἄνευ τῆς ὁργανώσεως τῶν ἀτόμων τῶν ἔχόντων κοινὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς τύχας, εἶναι πολλάκις ἀνίσχυροι. Ἐξατιμίζονται πρὶν ἀκόμη δυνηθῶσι νὰ πληρῶσωσι τὸ κενόν, διὰ τὸ ὁποῖον προωρίζοντο. Τὴν ὁργάνωσιν ταύτην παρέχει χάριν τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων.

— Χάνει ὑπάλληλός τῆς τὴν θέσιν του; Τὸν βοηθεῖ χρηματικῶς καὶ φροντίζει νὰ τοῦ εἴρῃ θέσιν.

— Ἀσθενεῖ ὁ ἴδιος ἢ κάποιον μέλος τῆς οἰκογενείας του; Ὁ ἰατρὸς καὶ τὰ φάρμακα παρέχονται ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως.

— Ἀποθνήσκει τις ἐνδεής; Δὲν διατρέχει ἡ οἰκογενεὶά του τὸν κίνδυνον νὰ δοκιμάσῃ τὸν ἔσχατον ἐξευτελισμὸν τῶν ἐράνων διὰ τοῦ «μανδυλίου» χάριν τῆς ταφῆς. Ἡ Ἐνωσις φροντίζει δι' ἰδίαν ἐξόδων περὶ τῆς ἀξιοπρε-

ποῦς κηδείας καὶ βοηθεῖ τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειαν διὰ μηνιαίου ἐπιδόματος.

Ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ χειραφέτησις του ἀπὸ τοὺς τοκογλύφους διὰ ταμειυτηρίου, ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ του ἀνάπτυξις δι' ὁργανώσεως μαθημάτων, διαλέξεων καὶ ἀναγνωστηρίου, ἰδοὺ καὶ τινα ἄλλα ἐκ τῶν ὠφελημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται καὶ πραγματοποιεῖ ἡ Ἐνωσις.

Τώρα ἴσως γεννηθῇ ἡ περιέργεια τοῦ ἀναγνώστου καὶ ἐρωτήσῃ:

— Ἀρά γε μὲ τί θὰ κατορθώσῃ ὁ ὑπάλληλος ν' ἀποκτήσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ πολύτιμα ἀληθῶς δικαιώματα;

Θὰ τοῦ ἀπαντήσω μὲ μίαν γλώσσαν, τὴν ὁποίαν πιστεύω νὰ ἐννοήσῃ καὶ θὰ τοῦ εἴπω: Σὲ βλέπω συχνὰ νὰ πηγαίνης εἰς τὴν μπιραρίαν, εἴτε διὰ νὰ εὐαρεστήσῃς ἓνα φίλον σου, εἴτε διὰ νὰ ζητήσῃς εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ἀλκοὸλ τὴν λήθην τῶν πικριῶν τῆς ἡμέρας. Σὲ βλέπω πολλάκις μὲ ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν νὰ κερνᾷς καὶ σὺ τὸν γυρὸν σου, ὁ ὁποῖος θὰ σοῦ κοστίσῃ κατὰ τὸ κοντρόλ τοῦ ζυθοπωλείου ἀπὸ 5 ἕως 10 γρόσια. Λοιπὸν: περιορίσει μηνιαίως κατὰ ἓνα γυρὸν μόνον τὰ κερμάσματά σου καὶ τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξριπτες εἰς τὸ τεζιάχι τοῦ ποτοπώλου, ρίψε το εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐνώσεώς σου. Τὸ ἀργυροῦν νόμισμά σου θὰ γίνῃ ἀμέσως χρυσὸς πολύτιμος, ἔτοιμος νὰ σὲ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν πρώτην ἀνάγκην σου, ἔτοιμος νὰ ἐλθῇ ὀπίσω ἑκατονταπλάσιος εἰς τὰ θυλάκιά σου ἂν τὸν χρειασθῇς. Τὸ πιστεύεις;

Αὕτη εἶναι ἡ δύναμις τῆς ὁργανώσεως ταύτης, αὕτη εἶναι ἡ δύναμις τῆς σταγόνος, ἡ ὁποία θὰ προλειάνῃ τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας σου.

Ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων τὴν ἀγάπην ὅλων μας, ἐπικαλοῦμαι τὰς συμπαιθείας τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν εὐγενῶν πληβείων τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐπικαλοῦμαι τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφέρον αὐτῶν τούτων τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων· ἄς τὴν ἀγαπήσωσι μ' ὅλην τὴν δύναμιν καὶ μ' ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ τότε θὰ ἴδωσιν ὅτι καὶ ἡ λοιπὴ κοινωνία μας, χωρὶς ν' ἀναμένῃ τι ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν ταύτην, θὰ σπεύσῃ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ εἰς ὅλας τῆς τὰς προσπάθειάς καὶ θὰ τῆς ἐπιδαφιεύσῃ τὰς παροχὰς τῆς.

ΤΑ ΚΥΝΙΚΑ ΚΑΥΜΑΤΑ

Ὅταν φθάσωμεν περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου, ὅλοι ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι διερχόμεθα ἡμέρας κυνικῶν καυμάτων. Εἶναι πολὺ κοινὴ ἡ φράσις, ἀλλ' ἡ αἰτία καὶ ἡ παραγωγή της δὲν εἶναι εἰς τοὺς περισσοτέρους γνωστή. Τὴν ἐκθέτομεν δι' ὄσους τὴν ἐλησμόνησαν.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν κυνικῶν καυμάτων ἀνέροχεται μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ 2782 πρὸ Χριστοῦ ἔτους. Οἱ Αἰγύπτιοι ἀπέδιδον μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὸν ἀστέρα Σείριον, ὅστις εἶναι εἰς τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων τοῦ στερεώματος καὶ ἀνήκει εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Μεγάλου Κυνός. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἄστρον δυνάμεθα εὐκολώτατα νὰ διακρίνωμεν εἰς τὸ στερέωμα πλησίον τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ὁρίωνος πρὸς νότον. Ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀνατολῶν καὶ δύσεων τοῦ ἀστέρος τούτου καθόριζον τὴν σειριακὴν καλουμένην περίοδον, ἣτις διήρκει 1461 ἔτη.

Καλὸν θεωροῦμεν ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡλιακὴ ἀνατολὴ καὶ δύσις ἀστέρος τινὸς ἀπλανοῦς καλεῖται ἡ στιγμή ἢ ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν τὸ ἄστρον τοῦτο ἀνατέλλει, ἐνῶ ὁ ἥλιος δύει, ἢ τὸ ἀνάπαλιν.

Ἐπειδὴ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπελόγιζον τὸ πολιτικὸν ἔτος των εἰς 365 ἡμέρας, ἐνῶ ἐγνώριζον, ὅτι ἀπετελεῖτο ἐκ 365 1/4 ἡμερῶν, κατὰ τέσσαρα ἔτη τὸ πολιτικὸν ἔτος ὑπελείπετο ἀνὰ μίαν ἡμέραν τοῦ ἡλιακοῦ, μετὰ 1460 ἔτη ὑπελόγιζον 1460 τέταρτα τῆς ἡμέρας, ἣτοι ἐν ἔτος, τὸ ὁποῖον προσέθετον εἰς τὰ προηγούμενα, οὕτω δὲ ὁ κύκλος τοῦ Κυνός ἐπανήρχιζεν. Οἱ ἱερεῖς μόνον ἐγνώριζον τὸ μυστικὸν τοῦ κύκλου τοῦ Κυνός, ἐπειδὴ δὲ παρετήρησαν, ὅτι καθ' ὄρισμένας περιόδους ἐπανελαμβάνοντο ἰδιαίτερά τινα γεγονότα, ἀπέκτησαν διὰ τῆς γνώσεως ταύτης καὶ προφητικὴν φήμην παρὰ τῷ λαῷ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν περίοδον τῶν κυνικῶν καυμάτων παρατηροῦντο πλήμμυραι τοῦ Νείλου καὶ ἐξ αὐτῶν μiasματικαὶ ἀναθυμιάσεις, οἱ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων διέτασσον διὰ τῆς θρησκείας ἰδιαίτερον δίαιταν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, τὰς ὁποίας ἐκάλουν ἀποφράδας. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι καὶ παρ' ἡμῶν, καίτοι δὲν εὐρισκόμεθα οὔτε εἰς τοὺς χρόνους, οὔτε εἰς τὰς χώρας τῶν Αἰγυπτίων, ἐξακολουθοῦσιν οἱ ἱερεῖς νὰ θεωρῶσι τὰς ἡμέρας ταύτας ὡς ἡμέρας ἐπιβλαβεῖς.

Κατὰ τὰς πεποιθήσεις τῶν Αἰγυπτίων, ὁ κύκλος τοῦ Κυνός ἔφερε τὰ αὐτὰ γεγονότα καὶ τὰ αὐτὰ φαινόμενα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα, ὅτι ὅ,τι συμβαίνει ἐν τῇ γῆ, ἔχει τὴν ἀρχὴν του εἰς οὐράνια φαινόμενα. (Ἡ ἀστρολογικὴ αὕτη θεωρία ἔχει εὐαριθμούς τινὰς ὁπαδοὺς ἀκόμη καὶ τώρα). Ὁ δὲ κύκλος τοῦ Κυνός, ὑπὲρ πᾶν οὐράνιον

φαινόμενον, εἶχε τὴν ἐπίδρασιν του. Οὕτω τῷ 138 ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Ἀντωνίνος ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἠξιώθη τοῦ τίτλου *Εὐσεβής*. Τῷ 1598 (μετὰ ἓνα κύκλον τοῦ Κυνός) Ἐρρίκος ὁ Δ' διηύθυνε τὰς τύχας τῆς Γαλλίας, ἡ δὲ βασιλεία του φημίζεται ὡς σπανία.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον παρὰ τῶν Αἰγυπτίων τὸν μῦθον αὐτὸν τῶν κυνικῶν καυμάτων, ἐθυσίαζον κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἓνα κύνα πυρρόχρουν διὰ νὰ ἐξευμενίσουν τὸν Σείριον τοῦ Μεγάλου Κυνός.

Κατόπιν ὅμως τῶν νεωτέρων παρατηρήσεων ἐξηκριβώθη, ὅτι ἡ κοσμικὴ ἀνατολὴ τοῦ Μεγάλου Κυνός, ἣτις ἔδωκε τὸ ὄνομα εἰς τὴν περίοδον τῶν κυνικῶν καυμάτων, δὲν συμβαίνει τὸν Ἰούλιον, ἀλλὰ μετετέθη τὸν Δεκέμβριον. Μόνον τὸ ὄνομα ἔμεινε ἀκίνητον καὶ θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ ὀνομάζωμεν κυνικὰ καύματα περίοδον, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Μεγάλου Κυνός.

Ἄργος.

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΩΡΑΙΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπόκτησις ὀραίων παιδῶν καὶ ποῖα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα τῆς ἐπιστήμης;

Αὐτὸ τὸ πολύκροτον καὶ λίαν ἐνδιαφέρον κοινωνικὸν ζήτημα προσπαθεῖ νὰ λύσῃ τὸ ἐξόχως ὀραίων ἔργον, ὅπερ ἐξέδωκεν ὁ διαπρεπὴς ἰατρός κ. Μ. Μαυσείδης ὑπὸ τὸν τίτλον :

Ἡ ΚΑΛΛΙΠΑΙΔΙΑ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Σπεύσατε ὅλοι καὶ ὅλοι νὰ τὸ ἀποκτήσετε, ἀποστέλλοντες γραμματόσημα ταχυδρομικὰ 3 1/2 γροσίων εἰς τὸν συγγραφέα (Dr M. Moïssidès—Pérga, 6-rue Hadji-Ahmed, Cons/ple), ὁποῦ καὶ θὰ λάβετε ἐν τεύχος ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας, τὰ κομψότερα καὶ χρησιμότερα ἀντικείμενα τῆς Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας,

Τὰ περίφημα Ἰαπωνικὰ οὐκείη, κατάλληλα διὰ κάθε ολίτι, ἐξαιρετικά διὰ δῶρα, θὰ εὑρεθῶσι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου

ΕΥΡΗ. ΟΛ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ

Γαλατῆ,

*Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον
4, 5 καὶ 14,*

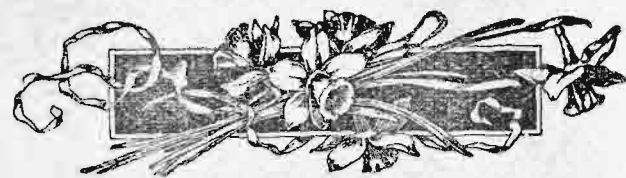
ὅπου πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ ἀποκλειούσας πᾶντα συναγωνισμόν.

Τὸ Κατάστημα Σαμαθράκη, προμηθευόμενον ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἰαπωνίας τὰ εἶδη ταῦτα, δύναται νὰ προμηθεύσῃ κάθε κατάστημα ἐπαρχιακόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠθέλε νὰ πλουτισθῇ μὲ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

Εἶδη εὐρισκόμενα. Βάζο, παραβάν, τραπέζια, σεοβίτσια τείου καὶ καφέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι, ἔβαντάιλ κτλ.

Καὶ ἐν ἄλλοι: Οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καταστήματος δικαιούνται νὰ λάβωσι δωρεάν εἶδος προμέσας τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, παρέχουσιν τὸ δικαίωμα διὰ μίαν κλήρωσιν.

Ἡ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἀποσπῶμεν μερικὰς γνώμας ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ J. Finot «La Science du Bonheur», εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἀναγνώστης θὰ εὑρῃ πολλὰς ἀληθείας :

Μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ταπεινώσωσι τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ἀφήρσαν τὴν πίστιν εἰς τὸν ἀστέρα του καὶ τὸν κατέστησαν ἀνίσχυρον καὶ ἀτυχῆ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει πρόωρος, ζῆ ἐν διηνεκεῖ ἐμπολέμῳ καταστάσει, μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, σκορπίζει περὶ ἑαυτὸν τὸν φθόνον καὶ ὑποφέρει ἐκ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας τοῦ προὔξενησαν. Ἡ φιλοσοφία του εἶναι θλιβερά, ὡς καὶ ἡ ἠθικὴ του, ἡ ποίησις, ἡ φιλοσοφία του καὶ πρὸ πάντων ἡ ἱστορία του. Θέλει νὰ ζῆσῃ ἐπὶ μακρὸν καὶ ποθεῖ τὴν εὐτυχίαν. Ὅμως δὲν ζῆ πραγματικῶς, εἰ μὴ πολλοστημόριον τῆς ζωῆς του καὶ τρέφεται συνεχῶς ἀπὸ τὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἐξ ἰδίας θελήσεως ἢ ἀφίνει νὰ τοῦ τὰς ἐπιβάλλωσιν.

*

Ἡ ἀλήθεια θριαμβευτικῶς σύρει ὀπισθὲν τῆς τὴν καλοσύνην. Καὶ τὰ δύο ταῦτα ἀλληλοσυμπληροῦνται καὶ ἐναρμονίζονται, ὡς ὁ δόλος καὶ τὸ ψεῦδος συμπληροῦνται ἐν τῇ κακίᾳ. Ἡ κοινωνικὴ ἀλήθεια εἶναι ἡ κοινωνικὴ καλοσύνη.

*

Ἡ ἀγάπη καθιστᾷ τὸν πτωχότερον θνητὸν ἴσον πρὸς βασιλέα. Μᾶς ἐξασφαλίζει δυνάμιν ἀπεριόριστον. Δυνάμεθα ν' ἀγαπῶμεν καὶ δὴ παρὰ τὴν θέλησιν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶμεν.

*

Ἡ καλοσύνη καὶ ὁ ἔρως προσφέρουσι τὰ τελεσφορώτερα φάρμακα κατὰ τῶν πλήξεων τῆς ζωῆς. Πνέουσιν ἐπὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ μετατρέπουσιν αὐτὰς εἰς αἰτίαν ζωῆς καὶ εἰς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς.

*

Ὁ Σουλλὺ Προυδὼμ ἦτο ὅλως ἀφιερωμένος εἰς τὴν καλοσύνην. Ἀσθενῆς ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη καὶ βασανιζόμενος ἀπὸ θλίψεις ὑπερβολικάς, διεφύλαξεν ὅμως ἐκλεκτὴν τρυφερότητα χαρακτήρος. Ἡ θλίψις ἐχάραξε βαθείας αὐλακὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ἐν τούτοις τὸ βλέμμα, ἀντανακλῶν τὸ περιεχόμενον τῆς ψυχῆς του, ἐθριαμβεύει ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ σώματος. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐμειδίουν. Ὁ μέγας ποιητὴς μὲ ὠμίλει συχνὰ περὶ τῆς ζωογόνου δυνάμεως τῆς καλοσύνης.

*

Ἀγαπᾶτε καὶ ἐστὲ καλοὶ, εἴμπορεῖ νὰ εἴπη τις εἰς τοὺς ἀπαισιοδόξους, οἱ ὁποῖοι ἀν ἀκολουθήσουν τὴν συμβουλὴν αὐτὴν θὰ παύσουν νὰ εἶναι τοιοῦτοι.

ΣΤΗΛΗ ΑΙΜΑΤΟΣ

Κάποτε—αν ένθυμοθμαι καλά—μία έφημερίς είχεν ανοίξει είδικήν και αποκλειστικήν στήλην δια τας άποτροπαιότητας, εις τας οποίας αι σημεριναι έφημερίδες ανοίγουν θλας των τας στήλας με τα έγκαρδιώτερα αισθήματα της φιλοξενίας. Και την στήλην αυτήν την είχεν ονομάσει *Στήλην Αίματος*. Έκτοτε ή στήλη αυτή έμεγάλωσεν, επάχυνεν, έφρύσχωσεν, ανδρειεύθηκε και κατέλαθεν όλην την Έλληνικήν έφημερίδα.

Η άναί ακτος ζωή δέν εύρίσκει πλέον παρά όλίγα ύφεκατόμετρα δημοσιότητας και, κατά τα φαινόμενα, πολύ γρήγορα θα τή χάσει και αυτά.

Ότι δέν είνε αίμα, ε,τι δέν είνε μαχαίρι, πιστόλι, ξυράφι, δηλητήριο, γροθιά, βράχος επάνω εις την θάλασσαν και παράθυρον δεκαπέντε μέτρων ύψους, έχασε πλέον κάθε σοβαρότητα. Η «Παλιγγενεσία» άλλοτε ήτον εύτυχής, όταν ήμπορουσε να διαλαλήσει το «σημερινόν δυστύχημα», το όποσον έψαχνε κανείς με το κερί να το ανακαλύψη υπό ένα μετρίοφρονα τίτλον. Η σημερινή έφημερίς έχει δέκα δυστυχήματα και έχει εξαντλήσει όλα τα μεγάλα και μαθρα στοιχεία του τυπογραφείου της, και, αν την έρωτήσετε, πάλιν δέν είνε εύχαριστημένη. Η ζίφα του αίματος κατήντησεν αλκοολισμός εις τας Αθήνας!

Έπειτα λέγουν, ότι υπάρχουν εις τον τόπον αυτόν άνθρωποι νευρικοί και εύαίσθητοι, οι όποιοι ένοχλοϋνται από τον παραμικρότερον κρότον, και δια τους όποιους δ κ. Ζυμβρακάκης απαγορεύει εις τους μανάβηδες να διαλασθον τα σικά των πριν ο ήλιος ύψωθη τρεις όργυιας ύπερ τον όρίζοντα. Έπειτα βεβαιώνουν, ότι υπάρχουν εύπαθείς και μημουαπτικαι ύπάρξεις, που λιποθυμούν όταν αντικρύσουν ένα κοιτόπουλο κρεμασμένον από τα πόδια! Θα έρωτήσω, που εύρίσκονται και που κατοικούν όλα αυτά τα τρυφερά πλάσματα, όπως έρωτοθσεν ο καυμένος ο Μητσάκης, δια να σπεύσωμεν άμέσως και να τα ραβδίσωμεν. Διότι δέν έννοω πως ήμπορει να λιποθυμή κανείς, όταν βλέπη ένα παιδάκι να γλυστρήσει εις το πεζοδρόμιον κ' έπειτα αγοράζει την τρίτην έφημερίδα, επειδή αι δύο πρώται δέν διεσαφήνιζαν άρκετα έάν το μαχαίρι του μαινομένου Ορλάνδου έδυθίσθη δύο φορές προχθές εις τα στήθη της γυναίκος του και τρεις εις την κοιλίαν της κόρης του ή τρεις εκεί και δύο εδώ.

— Καλέ, πως βρίσκονται τέτοια θηρία στον κόσμο! μου έλεγε χθές, με προφανή κατάπληξιν, ένα αϊαίσθητον πλάσμα επάνω εις την εξέδραν του Φαλήρου, άποδ είχε μελετήσει επισταμένως και τας δέκα τραγυδίας της ήμέρας.

Και όμως ήτον ή ίδια ένα από τα θηρία

αυτά και δέν το έκαταλάβαινε. Διότι θηρίον δέν είνε μοναχά εκείνος, που βάφει τα χέρια του εις το αίμα. Επίσης θηρίον είνε κ' εκείνος, που βάφει την φαντασίαν του μέσα εις αυτό, χωρίς κανέναν να τον παρακινήσει. Αν υπάρχουν άνθρωποι, που φονεύουν, στραγγαλίζουν, ή δηλητηριάζονται, ως κάμουν καλά με τον έαυτόν τους και με την καρμινόλαν! Δέν ύπάρχει κανέναν λόγος να τσαλαβουτήσωμεν μαζί τους εις τα αίματα. Υπάρχουν τόσα άλλα θεάματα και τόσαι άλλαι άπολαύσεις εις την ζωήν. Μας υποχρεώνει κανείς να σκύψωμεν εις την κλειδαρότρυπαν, δια να παρακολουθήσωμεν τους σπασμούς των σφαζομένων; Και όμως δέν κάμνομεν άλλο τίποτε, με την βοήθειαν των έφημερίδων.

Έπειτα άποροϋμεν, πως υπάρχουν τόσα θηρία εις τον κόσμο. Και δέν έννοοϋμεν ότι σιγά-σιγά όλοι μας παρασκευάζομεν από τον έαυτόν μας την πάσταν του θηρίου. Κάθε πράξις, πριν γείνη πράξις, είνε μια εικόν μέσα εις την φαντασίαν μας. Και, όταν γεμίζομεν την ψυχήν μας με τέτοιου είδους εικόνας—τι να σάς πώ;—ο κίνδυνος του να μεταβληθ ή εικόν εις ένέργειαν είνε ένας γενικός κίνδυνος, τον όποσον πρέπει να τρέμωμεν όλοι μας, διότι κανείς μας δέν ήμπορει να είνε βέβαιος δια τα νεύρα του.

Χωρίς έλπίδα να εισακουσθώ, θα έπρότεινα εις τας έφημερίδας ν' ανασυστήσουν την *Στήλην του Αίματος*. Ας βάλουν από πάνω μίαν νεκροκεφαλήν, ως προσθέσουν ένα υπότιτλον, είδοποιούντα το Κοινόν ότι ή στήλη είνε ακατάλληλος δια νευρικούς και καλαισθήτους ανθρώπους, και ως κάμουν οικονομίαν, δσην ήμποροϋν, εις τα κεφαλαία των. Δέν έγγυώμαι βέβαια, ότι οι αναγνώσταί των θα παρατρέχουν με φρίκην την στήλην αυτήν. Το πιθανώτερον είνε ότι θα διαδάζεται πρώτη. Αλλ' όπωςδήποτε θα ευεργετηθουν και μερικοί άνθρωποι άποστρεφόμενοι το αίμα, και θα συνηθίσουν, με τον καιρόν, μερικοί άλλοι εις την σωτηρίαν αυτήν άποστραφήν.

Επί τέλους μία έφημερίς, ή όποια καθρεφτίζει κάθε πρωτ και κάθε βράδυ την ζωήν του κόσμου, δέν θα μας τον παρουσιάζη ως ένα κόσμο κολυμβώντα εις το αίμα, πράγμα που δέν είνε, οθιως ή άλλως, ή άυστηρά πραγματικότης.

ΚΑΛΜΙΝΗ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Θεραπεύει άποτελεσματικώς τας ήμικρανίας, νευραλγίας, κεφαλοπόνους, όδονταλγίας, ρευματισμούς, πυρετούς, κοπώσεις κλπ. με έν ή δύο μόνον κασέ.

Το ευεργετικόν άποτέλεσμα έπέρχεται εύθύς. Η «Καλμίνη» οϋδέν φέρει βάρος εις τον στόμαχον, λαμβάνεται δε οτανδήποτε ώραν της ήμέρας.

Έκαστον μεταλλικόν κυτίον περιέχον 1 κασέ, τιμάται 2 γρόσια.

Γενικός άντιπρόσωπος: Κ. Α. Σάλβειτρος, Πόλις, Αλιανάκ Χάν, αρ. 12.

Συνιστώμεν εις τους έν ταίς Έπαρχίαις φαρμακοποιούς να προμηθευθώσι την «Καλμίνην» θα προσφέρωσιν ευεργεσίαν εις την πελατείαν των.

Διά τους φαρμακοποιούς και φαρμακεμπόρους ιδιαίτεροι συμφωνία.

Εις το κάτω-κάτω της γραφής, πρέπει να έννοηθ ή, ότι ή Έλλάς δέν κατοικείται μόνον από δεσποινίδας, και ότι όλαί αι φροντίδες δέν είνε δίκαιον να στρέφονται αποκλειστικώς προς αυτάς. Υπάρχομεν και τόσοι άλλοι εις την ζωήν, που δέν είμεθα δεσποινίδες, και υπάρχουν θεάματα και ακούσματα επίσης ακατάλληλα και δια την ταπεινότητά μας. Παρακαλώ, με κάθε τρόπον, να ληφθουν υπ' όψιν και τα ίδια μας δικαιώματα.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Έλέχθη ότι όταν μία κυρία φορη καλά υποδήματα και γάντια, είνε κατά γενικόν κανόνα πάντοτε καλοενδεδυμένη, όσονδήποτε και άπλή και αν είνε ή περιβολή της.

Οϋδέν είνε τούτου αληθέστερον. Εάν ίδωμεν μικρόν υπόδημα κατατετοιμμένον και άκομμορον έν μέσω δανιελλών πολυτελών και κυμάτων μουσελίνας, λησιμονοϋμεν εύθύς άμέσως όλην την λαμπρότητα της περιβολής. Αντιθέτως πάλιν μάς άρκει να ίδωμεν υπό άπλουσιάνην εσθήτα μαλλίνην ή λινήν δύο πόδας με έπιμελή και άμεμπτον υπόδησιν, δια να πιστεύσωμεν ότι εύρισκόμεθα πρό αληθώς ευγενούς κυρίας.

Τώρα, ότι τα κοστούμ ταγέρ κατήντησαν δια τας κυρίας κάτι τι τόσον σύνθηδες, όσον τα βσατόν των άνδρων, όλαί αι γυναίκες τελείως εξομοιοϋνται μεταξύ των και μένει ή υπόδησις δια να τας κάμη την διάκρισιν της ευγενείας και της καλαισθησίας των.

Ο συρμός δέν αφήκεν οϋτε τα υποδήματα των κυριών άθικτα. Έθεσε και εις αυτά την σφραγίδα της ιδιοτροπίας του και μάλιστα κατά την έποχήν ταύτην βλέπομεν τα ποικιλώτερα σχήματα και είδη των υποδημάτων. Παρατηρείται μεγάλη προτίμησις εις τα μικρά υποδήματα και πολύ ανοικτά. Εν τούτοις έχει γίνει εις αυτά μεγάλη κατάχρησις. Πρέπει να γνωρίζωμεν ότι το υπόδημα δέν πάντοτε να συνοδεύη το είδος της ένδυμασίας. Αίφνης ένω με μίαν μεταξωτήν λεπτήν ένδυμασίαν συμφωνεί θαυμάσια μικρόν υπόδημα ντεκολτέ, το κοστούμ ταγέρ πάντοτε πρέπει να συνοδεύηται με ύψηλόν υπόδημα. Το ύψηλόν υπόδημα, άλλως τε, είνε άρμόδιον και δια τας επισκέψεις και δια τας μεγάλας άποσιτάσεις. Είνε δε και το υγιεινότερον, διότι προσφυλάσσει το γυναικείον πόδι από πολύ όχληρά στραμπουλήματα.

Συνειθίζονται πολύ ύψηλά υποδήματα με δέρμα κίτρινον και με ύφασμα, κομβονόμενα με κομβία πλατσία. Συνειθίζονται επίσης μικρά υποδήματα διαφόρων χρωμάτων, με μίαν ή δύο λωρίδας. Έπικρατεί δε άκόμη ο συνδυασμός του λευκού και του μαύρου. Εν τούτοις εκείνο, το όποιον άνέφερον εις την άοχήν, θα επαναλάβω και εις το τέλος: Καλόν είνε να προσέχετε εις την έκλογήν των υποδημάτων σας. Μη ζητείτε τους επιδεικτικασμούς, αλλά και μη τας παραμελήτε! ο χαρακτήρ σας, ή ευγένειά σας, ή καλαισθησία σας άντικατοπτρίζεται εις τα μάτια του κόσμου με το υπόδημα, το όποιον φορέετε.

ΙΑΝΘΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΑΥΠΝΙΑ

Ούτε ασθένεια, ούτε απλή αδιαθεσία είναι η άυπνια, καίτοι πολλάκις συνοδεύει τὰς διασαλεύσεις τῆς υγείας. Είναι μᾶλλον κατὰ γενικὸν κανόνα ἐν ἐμπόδιον, μία στενοχωρία τόσον περισσότερον ζωηρά, ὅσον δὲν εἶναι γνωστὰ τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῆς.

Οἱ φυσιολόγοι ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος καὶ ἕκαμον ἐπ' αὐτοῦ πολλὰς καὶ ἐνδιαφερούσας μελέτας. Ἐν τούτοις διαφωνοῦσι μεταξύ των τόσον εἰς τὰ αἷτια τῆς άυπνίας, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἀντίδοτα αὐτῆς. Μερικοὶ αἰφνης ἀποδίδουσι τὴν άυπνίαν εἰς ἀνωμαλίαν τῆς ἀρτηριακῆς τοῦ αἵματος πίεσεως. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν εἶναι διόλου παρήγορος, διότι δὲν γνωρίζομεν τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ κανονίζωμεν τὴν πίεσιν ταύτην. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως δὲν εἶναι καὶ πολὺ ἀληθῆς, διότι εἶναι παρατηρημένον, ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς μέθης ὑπέραιμοι ὡς καὶ οἱ ἐξ ὑπερβολικοῦ κόπου ἀναιμικοὶ κοιμῶνται βαρὺν ὕπνον. Ἡ ἀνωμαλία λοιπὸν τῆς ἀρτηριακῆς πίεσεως, δηλαδὴ ἡ άυπνια, μένει ὡς προνόμιον τῶν κανονικῶν ἀνθρώπων. Δι' αὐτὸ ἄς ἀπορρίψωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἡ Μαρία Μανασεΐνη εἰς μελέτην τῆς περὶ τοῦ ὕπνου γράφει πολὺ ἐνδιαφέροντα πράγματα. Διεπίστωσε, πειραματιζομένη ἐπὶ κυνῶν, ὅτι ἡ τελεία άυπνια ἔχει ἐπιβλαβεστέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ἡ τελεία ἀποχή ἀπὸ πάσης τροφῆς. Ὁ Βίκτωρ Ηενρί φρονεῖ ὅτι ἡ άυπνια ἐπέρχεται, ὅταν ὁ νωτιαῖος μυελὸς καὶ ὁ ἐγκέφαλος δὲν θέλουσι νὰ κοιμηθῶσιν. Ἔστω! ἀλλὰ πῶς θὰ τοὺς πείσωμεν νὰ κοιμηθῶσι;

Δὲν λείπουσι συνταγαὶ πρὸς καταπολέμησιν τῆς άυπνίας. Ἐν πρώτοις οἱ ἰατροὶ ἔχουσιν εἰς τὴν διάθεσίν των τὰ ναρκωτικά, τὸ ὅπιον καὶ τὰ ἀναπληρωτικά φάρμακα· ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν ναρκωτικῶν εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος καὶ πρέπει νὰ τὰ μεταχειρίζομεθα μὲ προφυλάξεις καὶ μετριότητα.

Ἡ τάσις πρὸς άυπνίαν καταπολεμεῖται διὰ τῆς ὀλιγοστεύσεως τῶν ὠρῶν, καθ' ἃς μένομεν εἰς τὴν κλίνην. Πολλοὶ ἀνακτῶσι τὸν ὕπνον διὰ χλιαροῦ λουτροῦ παρατεταμένου πρὸ τῆς κατακλίσεως καὶ μετὰ τὴν χώνευσιν, μεταχειρίζονται ἐπίσης ἐπιτυχῶς ἀναφυκτικὰ ποτά, ὡς τυρόγαλα, πορτοκαλάδας καὶ λεμονάδας.

Μερικοὶ συμβουλεύουσι νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν μέχρι κόρου τὴν ἰδίαν λέξιν, ἄλλοι νὰ κοιμῶμεθα μὲ σκεπασμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἄλλοι νὰ τρίβωμεν ἀπαλὰ τὰς κόγχας τῶν ὀφθαλμῶν μὲ τὰ δάκτυλα, ἕτεροι πάλιν νὰ μὴ πίνωμεν καφέ, τσάι, καπνόν, ἀλκοόλ.

Ἡ ἀφθονία τῶν παραγγελμάτων εἶναι μεγάλη· δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἐκλέξωμεν. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ εἴπωμεν καὶ τοῦτο : ὅτι ὅ,τι

ὠφελεῖ τὸν μὲν, δὲν ὠφελεῖ τὸν ἄλλον. Διὰ τοῦτο τὸ καλλίτερον, τὸ ὁποῖον πρέπει ἕκαστος νὰ κάμῃ, εἶναι τὸ ἐξῆς : νὰ πειραματισθῇ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ κατόπιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διαίταν ἐκείνην, ἢ ὁποῖα τὸν ὠφέλησεν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΖΩΩΝ

Σφόδρα ἐπαγωγὸς εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν δεσμῶν, ἅτινα ἐναθοῖσι τὸν ἀνθρωπὸν μὲ τὴν λοιπὴν ἔμφυχον φύσιν. Οἱ ἐπιστήμονες κατέδειξαν ἤδη τινὰς τῶν δεσμῶν τούτων καὶ τὴν ἀκριβῆ ἰσορροπίαν, τὴν ὁποῖαν ἐμφύτως τηροῦν πάντα τὰ ὄντα πρὸς ἀλλήλα, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνθρωπὸς δὲν ἐπεμβαίνει καταστρέφων τὴν ἰσορροπίαν ταύτην δυνάμει σοφισμάτων ὑπηρετούντων τὰς ἀλόγους ὀρέξεις του. Μικρὰ σπουδῆ τῆς βοτανικῆς ἀρκεῖ νὰ κινήσῃ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον περὶ τὰς σχέσεις μεταξύ ἐντόμων καὶ ἀνθέων. Αἱ σχέσεις αὗται βελτιοῦνται διὰ τῆς διαρρεύσεως τοῦ χρόνου. Οὕτως, ἐνῶ ἡ γονιμοποίησις τῶν ἀνθέων ἐξηρτάτο ποτε πᾶσα ἐκ τοῦ ἀνέμου τοῦ σκορπίζοντος τὴν παιπάλην, βραδύτερον ἐμφανίζεται εἰς ὑπαρξιν εἶδός τι ἐντόμου ἀγαπῶντος νὰ τρώγῃ τὴν παιπάλην ἐπὶ τοῦ ἀνθου. Ἐνῶ καταγίνεται νὰ τὴν τρώγῃ, ἐνταυτῇ κατακαλύπτεται ὑπ' αὐτῆς καὶ ὅταν μεταδῇ εἰς ἄλλο φυτὸν ἢ ἀνθος ἡ γονιμοποίησις ἐπιτυγχάνεται οἰκονομικώτερον, παρὰ ἐὰν

ὁ ἀνεμος ἦτο τὸ μόνον μέσον. Ἐπειτα καὶ τὰ ἀνθη ἐξελλίσσονται, οὕτως ὥστε νὰ εἰδοποιουῦν τὰ ἔντομα δι' εἰδικῶν τινος χρώματος, δυναμένου νὰ παραβληθῇ πρὸς σημαίαν ἢ διαφήμισιν τῆς τροφῆς, ἧς πλήρεις εἶναι αἱ θύλακοὶ των. Ταῦταχρόνως ἐπιτυγχάνονται καὶ ἄλλοι σκοποὶ ὡς, φέρ' εἰπεῖν, ἡ ἀνάπτυξις τῆς νηημοσύνης τοῦ ἐντόμου καὶ ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ ἀνθου. Κατέστη βέβαιον ὅτι πολλὰ ἀνθη ἀπέκτησαν τὸ κάλλος των διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐξ αἰτίας τῆς προσπαθείας, ἣν καταβάλλουν ὅπως προσελκύσουσι τὰς ἐπισκέψεις τῶν μελισσῶν, τῶν χρυσαλίδων καὶ τῶν πτηνῶν. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι τὰ ἔντομα καὶ τὰ φυτὰ φαίνονται οἰονεὶ ἀνακαλύπτοντα τὸ ἀμοιβαῖον συμφέρον των καὶ ἐμμένοντα εἰς τὰς ἀλληλεγγύους ταύτας σχέσεις, αἷτινες εἶναι εἶδός τι σσιαλισμοῦ καὶ σύστημα ἐθελουσίων ἀμοιβαίων ἐκδουλεύσεων. Κατηγορία τις ἀνθέων καὶ ἐντόμων ὀργανίζουσι καὶ κοινὴν ἄμυναν κατ' ἐντόμων ἄλλης κατηγορίας, μὴ ἐκτελούντων τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἡ πρώτη κατηγορία ἐγυμνάσθη ἐν τῇ συνεργασίᾳ τῆς μετὰ τῶν ἀνθέων. Τὰ ἀνθη εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐκκρίνουσι δηλητηριώδη τινὰ ὑγρά, ἀπωθοῦντα τοὺς ἀπροσκήτους ἐπισκέπτας, ἀλλ' ὅμως ἀβλαβῆ εἰς τοὺς φίλους.

Τὴν διατήρησιν τῶν ὀδόντων τῆς, τὴν λευκότητά των, τὴν εὐοσμίαν τοῦ στόματος ὀφείλει εἰς τό :

Sauvedent

Θεομῶς συνιστᾶται εἰς τὰς ὠκυίας ἀναγνωστρίας τοῦ «'Απ' Όλα».

Γρόσια 6 ἢ φιάλη.

Πωλεῖται εἰς τὸ Φαρμακεῖον Μ. Σωφρονιάδου, ἐν Γαλατῇ, Γιοργαντζιλάρ, 85.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία εκ του Γαλλικού

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια από σελίδος 1454)

Ταῦτα πάντα ἐγένοντο τοσοῦτον αἰφνιδίως καὶ ταχέως, ὥστε ἡ Μυρτώ, ἐκπλαγεῖσα βεβήως καὶ εὐχαριστηθεῖσα ἴσως, δὲν ἐσκέφθη κἄν νὰ προφυλαχθῆ κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς περιπτύξεως ταύτης. Οὐδέποτε, ἀφ’ οἴτου εἶδε τὸ φῶς, ἐδοκίμασε συγκίνησιν ἰσχυροτέραν καὶ θελκτικωτέραν. Ἐνόμισεν ὅτι αἱ δυνάμεις τῆς τῆν ἐγκατέλειψαν καὶ ὅτι τὰ τρέμοντα γόνατά τῆς ἐφευγον ὑπ’ αὐτήν. Ἀκουσίως, οἶονεῖ ἵνα μὴ πέσῃ, ἔρριψε τοὺς δύο βραχιόνάς τῆς εἰς τὸν λαίμονα τοῦ κ. Λώρη.

Μυρτώ, παιδί μου, ἀγαπημένο μου παιδί, ἐτραύλισεν ὁ κ. Λώρης, μὲ χαμηλὴν φωνὴν πλὴν δονουμένην ὑπὸ συγκινήσεως, σὲ ἰκετεύω, μὴ εἶσαι λυπημένο.

— ὦ! ὁσάκις εἶμαι, εἶμαι χωρὶς νὰ τὸ θέλω, καὶ σὰς βεβαιῶ δὲν τὸ κίμωνος ἐπίτηδες, ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ θελκτικὴν ἀφέλειαν.

— Θὰ ἔχῃς μέγα ἄδικον, τῆ εἶπεν, ἂν ἀμφιβάλῃς ποτέ, ὅτι τὸ προσφιλέστερόν μου πράγμα εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, εἶσαι ἐσύ!

— Ἀληθεύει; εἶπεν ἐκείνη μὲ μίαν ἀνέκφραστον χαρὰν ἐξωγραφημένην ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς.

— Ναί, ἀληθεύει, καὶ ἂν ἦσο κόρη μου, ἐκ τοῦ αἵματός μου, ἐκ τῆς ψυχῆς μου, δὲν θὰ σὲ ἠγάπων περισσότερο.

— Εὐχαριστῶ, εἶπεν, ἀσπαζομένη τὴν χειρὰ του, εὐχαριστῶ. Ὅτι προσφιλέστερον ἔχω εἰς τὸν κόσμον εἰσθε σεῖς . . . καὶ δι’ αὐτὸ φοβοῦμαι μήπως σὰς χάσω . . .

Ἡ ἄμαξα, τὴν ὁποῖαν διέταξε νὰ εἶναι ἐτοίμη κατὰ τὰς δύο, ἀνέμενεν ἤδη πρὸ τοῦ ἀνδῆρου. Δὲν ἦτο ἡ κλειστὴ ἄμαξα, τὴν ὁποῖαν συνήθως διέτασσε νὰ φέρωσιν ὁσάκις ἐξήρχετο μετὰ τῆς Μυρτῆς. Ἦτο εἰς ὥρατος φρεθῶν μὲ ὑψηλά καθίσματα καὶ μὲ δύο ὠραίους θυμοειδεῖς ἵππους, οὓς ὠδήγει πάντοτε αὐτός.

— Θὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ δάσος; ἠρώτησεν ἡ Μυρτώ, περιχαρῆς, λαμβάνουσα θέσιν ἀριστερόθεν τοῦ κ. Λώρη, ὅστις ἐκράτει ἤδη τὰ ἵνία.

— Ναί, εἰς τὸ δάσος . . . τῆς Βενσάνης, καὶ ἐπειδὴ παρετήρησεν εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς ποῖαν τινα δυσαρέσκειαν:

— Μὴ λυπησῆ, τῆ εἶπε, τὸ δάσος τῆς Βενσάνης εἶναι ἐπίσης ὠραῖον, εἶναι ἴσως ὠραιότερον τοῦ ἄλλου . . . καὶ ἐπειτα ὠδηγῶν σε ἐκεῖ, ἔχω μίαν ἰδέαν . . .

— Αὐτὸ δὲν μὲ ἐκπλήττει! εἶπεν ἐκείνη γελῶσα. Ἐχετε πάντοτε μίαν ἰδέαν . . . Εἶναι δυνατόν νὰ μάθωμεν ποῖα εἶναι ἡ σημερινή;

— Μάλιστα, θέλω νὰ μάθῃς νὰ διευθύνῃς τὴν ἄμαξαν, αὐτὸ θὰ σοὶ εἶναι χρήσιμον καὶ ἀναμφιβόλως εὐάρεστον τούτου ἕνεκα θέλω σήμερον νὰ σοὶ δώσω τὸ πρῶτον μάθημα τῶν χαλιῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἔχομεν ἀνάγκην λεωφόρου μακροῦς, ἡσυχου καὶ ἐρημικῆς, καὶ τούτο εἶναι ὀλίγον δύσκολον εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλῶνης.

Εἶχον ἤδη φθάσει τὸ δάσος. Ὁ κ. Λώρης μετέθεσε τὴν Μυρτῶ πρὸς τὰ δεξιὰ του, τῆ ἐνεπιστεύθη τὰ ἵνία καὶ ἤρχισε νὰ τῆ δίδῃ τὰς πρώτας στοιχειώδεις γνώσεις τῆς τέχνης του. Τῆ ἐδίδαξε νὰ αἰσθάνηται πάντοτε τοὺς ἵππους εἰς τὴν χειρὰ τῆς, νὰ τοὺς περισυλλέγῃ, νὰ τοὺς συγκρατῆ, νὰ κανοῦν τὴν τὸ βᾶδισμά των, νὰ κατευνάξῃ τὸν θυμὸν των, νὰ εἶναι, τέλος, πάντοτε κυρία αὐτῶν. Οἱ ἵπποι ἠγνόησαν ὅτι δὲν ὠδηγοῦνται πλέον ὑπὸ τῆς αὐτῆς σθεναρῆς χειρὸς καὶ ἤρχισαν μικρὰς τιμῆς παρεκτροπῆς. Ἀλλὰ δὲν διήρκεσαν πολὺ. Ἡ Μυρτώ, ἣτις δὲν ἐστερεῖτο ψυχραιμίας, οὔτε θελήσεως, συνδυάζουσα τὴν ἡδύτητα πρὸς τὴν ἐνεργητικότητα, βοηθουμένη πρὸς τούτους καὶ ὑπὸ τῶν συμβουλῶν τοῦ κηδεμόνου τῆς, ἐδάμασεν εὐχερῶς τὰς ἐπαναστατικὰς ταύτας τάσεις, καὶ ἐντὸς λεπτῶν τιμῶν οἱ ἵπποι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς θελήσεις αὐτῆς.

— Εἶδε! εἶπεν ὁ κ. Λώρης. Παρατηρῶ ὅτι ἔχεις πολὺτιμα προσόντα καὶ πιστεύω ὅτι ἐντὸς ἕξ μηνῶν θὰ μάθῃς νὰ ὠδηγῆς κάλλιον ἐμοῦ . . .

— Μὲ κολακεύετε πολὺ, ἀλλὰ δυνάμει τῶν μαθημάτων σας, νομίζω ὅτι

θὰ κατορθώσω πολλά. Ἀγαπῶ πολὺ τοὺς ἵππους, καὶ νομίζω ὅτι καὶ αὐτοὶ τὸ ἠξεύρουσιν καὶ οὗτοι εὐχαριστοῦνται νὰ ὑπακούουσιν εἰς ἐμέ, ὡς ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι νὰ ὑπακούω εἰς ὑμᾶς. Εἰς τὴν Μονὴν ὄλαι αἱ μεγάλαι μαθήτριαι διδάσκονται ἵππασίαν καὶ φαίνεται ὅτι αὕτη τὰς εὐχαριστεῖ πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὄλα τὰ ἄλλα μαθήματα καὶ ἡ μόνη των λύπη εἶναι ὅτι τὸ μάθημα εἶναι δις τῆς ἐβδομάδος καὶ οὐχὶ καθ’ ἐκάστην . . .

Καὶ μετὰ τινὰς στιγμῆς, ὄλιως ἀδιάφορος, ὥσει νὰ μὴ εἶδεν οὐδεμίαν σημασίαν, εἶπεν:

— Εἶναι πολυδάπανα τὰ μαθήματα τῆς ἵππασίας;

— Ἀρκετὰ! Οἱ ἵπποι εἶναι πολυτέλεια, καὶ ἡ πολυτέλεια εἰς τοὺς Παρισίους πληθύνεται ἀκριβὰ. Ἀλλ’ ἂν ἐλιθυμῆς πολὺ τούτο, δὲν ἔχεις παρά νὰ τὸ εἰπῆς, καὶ ἐγὼ θὰ διορθώσω τὰ πράγματα μὲ τὴν διευθύντριαν.

— Ἄ! Τί ὠραῖον εἶναι, φίλε μου! εἶπεν ἡ Μυρτώ μετ’ ἐνθουσιασμοῦ, προδίδοντας τὴν χαρὰν, ἣν ἠσθάνετο, διότι ἂν κατετρούχετο ὑπὸ τῆς σιγηλῆς λύπης, κατεπλημμυρεῖτο πρὸς τούτους καὶ ὑπὸ ὑπερκεχειλιζούσης χαρᾶς, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς ἦτο ἰδιαζόντως εὐγλωττος. Ἡ ψυχὴ τῆς σύμπεσα ἠγνομόνοι.

Θὰ ἐνόμιξέ τις ὅτι καὶ οἱ δύο εἶχον λησμονήσει τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ἐπεισόδιον τοῦ προγεύματος

Τὴν ἐπομένην τὴν ὠδήγησε μόνος του εἰς τὴν Μονὴν καὶ καθ’ ἣν στιγμὴν ἀπεχαιρέτα αὐτήν, τῆ εἶπε:

Γνωρίζεις καλῶς ὅτι τηρῶ τὸν λόγον μου· αὐριον θὰ ἔλθῃ ἡ Δέσποινα μὲ ἓνα ῥάπτῃν, ὅστις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ σοὶ κόμῃ μίαν ἵππευτικὴν ἐνδυμασίαν, καὶ τὴν Κυριακὴν θὰ σοὶ φέρω ἐγὼ ἓν μαστίγιον. Θὰ εἶναι ἀπλοῦν, διότι θὰ σοὶ χρησιμεύσῃ διὰ τὰ μαθήματα. Βραδύτερον ὅταν θὰ ἐξερχώμεθα ὁμοῦ ἐπιλοιοι, θὰ ἔχῃς ἓν πολυτελέστατον, τοῦ τελευταίου συρμοῦ καὶ μίαν λαμπρὰν ἐνδυμασίαν.

— Προβλέπετε ἴδι’ ὄλα! εἶπεν ἐκείνη μὲ ἓν δάκρυ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ ὅποῖον ἔκαμε ν’ ἀναβλύσῃ ἡ ἀγαθότης τοῦ κυρίου αὐτῆς.

Καὶ μετ’ ὀλίγον ὄλιως μελαγχολικὴ προσέθηκε:

— Διατί νὰ εἶναι τις ὑποχρεωμένος νὰ ἐγκαταλείπῃ ἐκείνους, μεθ’ ὧν θὰ ἠύχετο νὰ ζῆ διὰ παντός!

Καὶ πρὶν ἐκεῖνος δυνηθῆ νὰ τὴν συγκρατήσῃ, μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ στήθους του, καὶ ἐν τῇ ὑπερκεχειλίσει τῶν αἰσθημάτων τῆς, ὧν ἡ ἀγνοῖα μόνη ἰσοφάριζε τὴν βαθύτητα . . .

— Μόνον ἐκεῖ εἶμαι εὐτυχής! ἐμψύχισε μὲ φωνήν, ἐν ἣ συνεπάλλοντο ἐν θαυμασίᾳ ἀρμονίᾳ ὄλαι αἱ ἀποχρώσεις τῶν φθόγγων τῆς τρυφερότητος.

Ἐκλίνε πρὸς τὴν θελκτικὴν κεφαλὴν, τὴν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ ἐπέθεσεν ἓν φίλημα ἐπὶ τοῦ ἀγνοῦ ἐκείνου μετώπου, καὶ κατερχόμενος βραδέως τῆς ἀμάξης, τῆ εἶπεν:

— Σπεῦσε ταχέως! Δὲν ἔχομεν πλέον οὐδὲ στιγμὴν ἀπωλείας. Γνωρίζεις καλῶς ὅτι ἡ ἐπιστάτις δὲν γελᾷ καθ’ ἐκάστην ἐσπέραν . . . καὶ θὰ σὲ θέσῃ ὑπὸ κράτησιν τὴν προσεχῆ φορὰν τῆς ἐξόδου.

— Ὅχι, αὐτὸ δὲν μοὶ ἀρέσει, εἶπε, καὶ ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς βαρεῖας ἀλύσεως, ἣτις θέτει εἰς κίνησιν τὸν κώδωνα τῆς ἐξουθύνσεως.

— Περίμενε, Μυρτώ! ἠκούσθη ὀπισθεν αὐτῆς μία φωνὴ ἀπαλὴ καὶ τρυφερά. Θὰ εἰσέλθωμεν μαζύ.

Ἦτο ἡ Σουζάνα Ἀβρίλ. Ἡ Μυρτώ εἵταινεν αὐτῇ τὴν χεῖρα, καὶ αἱ δύο φίλαι εἰσῆλθον εἰς τὴν Μονὴν, καὶ ἡ θύρα ἐκλείσθη ὀπισθεν των.

Καθ’ ἣν στιγμὴν ὁ κ. Λώρης ἀνήρχετο εἰς τὴν ἄμαξαν, παρετήρησεν εἰς τινα ἀπ’ αὐτοῦ βήματα κάποιον, τὸν ὅποιον δὲν ἐβράδυνε ν’ ἀναγνωρίσῃ, καὶ ὅστις οὐδέποτε θὰ ἐπεθύμει νὰ συναντηθῆ μετ’ αὐτοῦ πρὸ τῆς θύρας τῆς Μονῆς

(ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΝ

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Κιαμήλ πασάς

Πρόεδρος του Συμβουλίου του Κράτους.

Ναζήμ πασάς

Υπουργός των Στρατιωτικών.

✦ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ✦

Αμφιέσεις της εποχής.

Τὸ νὰ παρουσιάζεται μία κυρία εἰς διαφόρους περιστάσεις μὲ διάφορον φόρεμα, εἶναι ὄραϊον μὲν, ἀλλὰ προνόμιον τῶν πλουσίων. Ἐκτὸς αὐτοῦ δὲ τὸ καλοκαίρι εἰς τὰ ἐξοχικὰ κέντρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετακομισθῇ ὅλο τὸ πλούσιο βεστιάριον μιᾶς κυρίας, φορητὸν καὶ ἀπὸ ἀμφιέσεις, τὰς ὁποίας μόνον μίαν φορὰν θὰ φορέσῃ.

Ἐν τούτοις τόσον μὲν χάριν τῶν κυριῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουσι πλούσιον βεστιάριον, ὅσον καὶ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ τὸ μετακομίσωσιν εἰς τὸ ἐξοχικὸν τῶν ἐνδιαιτήμα, ἡ μόδα ἐφρόντισεν ἐφέτος ἀρκετά.

Ἐφάνη ἀληθῶς πολὺ προστατευτικὴ. Συνηθίζονται, ὡς γνωρίζετε, καλαί μου ἀναγνώστριαί, τὰ βοαλάζ ἀπὸ μουσελίνα. Χάρις εἰς αὐτὰ ἀρκεῖ νὰ ἔχετε ἓν μόνον φόρεμα ἀνοικτοῦ ὀπωσθήποτε χρώματος καὶ ἰδοὺ ὅτι μὲ τὰ βοαλάζ αὐτὰ δύνασθε νὰ παρουσιασθῆτε μὲ διαφόρους ἀμφιέσεις πολὺ κομψὰ καὶ πολὺ τοῦ συρμοῦ.

Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ τοῦ μέσου, ὑπάρχει καὶ ἓν ἄλλο εὐκολώτερον ἴσως καὶ ἀπλούστερον. Πρόκειται νὰ μεταβληθῇ τὸ ἀπλούστατον φόρεμα εἰς ἔνδυμα βαρύτερον καὶ ἐνταῦτῳ

κομψόν· μία γαρνιτούρα ἀρκεῖ διὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην. Ὀλίγη ταντέλλα, ἀντρωστές, ἢ τοῦλι θὰ σᾶς χρειασθῇ μόνον.

Συνηθίζονται πολὺ αἱ πρόσθετοι ποδιαὶ ἐν εἴδει πετραχειλίου. Μία τοιαύτη ἐπιτιθεμένη εἰς λεπτὴν ἐνδυμασίαν τῆς δίδει χάριν καὶ κάποιαν ἐπιβλητικότητα. Αἱ ποδιαὶ αὐταὶ εἶναι διπλαῖ, δηλαδὴ πίπτουν καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν, ἀφίνουσαι μικρὸν τεκολτέ, ἀρκετὸν ὅμως, ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ποδιαν νὰ περνιέται ἀπὸ τὴν κεφαλὴν. Εἰς τοὺς ὅμως δὲν χρειάζεται ραφή, τὸ δὲ πλάγιον μέρος καταβαίνει κατωτέρω τῆς ραφῆς τοῦ μανικίου.

Σᾶς συνιστῶ ἀκόμη καὶ ἓν ἄλλο εἶδος ποδῆς, τὸ ὁποῖον διαφέρει τῆς προηγουμένης, διότι τὸ ἔμπροσθεν φύλλον τῆς ἐνόνεται πρὸς τὰ κάτω ἐκ τῶν πλαγίων, ἀφίνει δὲ ἀνοικτὸν ὅλον τὸ πλάγιον μέρος ἀπὸ τῆς μασχάλης καὶ κάτω. Εἰς ἀντρωστές εἰς τὸ μῦρον ἀρκεῖ διὰ κόσμημα. Τόσον ἢ μία ποδιά ὅσον καὶ ἡ ἄλλη σφίγγονται εἰς τὴν μέσην διὰ μικρὰς ζώνης.

Τὰ καπέλλα.

Ὅσονδήποτε θέλητρον καὶ ἂν ἔχουν τὰ ἐκ τουλλίου καπέλλα διὰ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ θέρος, πάντοτε εἶναι προτιμώτερα τὰ ψάθινα ἐξ ἀγγλικῆς ψιάθης κατεσκευασμένα διὰ τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας. Συνηθίζονται τὰ ἀπλούστατα ὅσον ἀφορᾷ τὴν γαρνιτούρα,

εἶναι δὲ τοιοῦτοτρόπως κατεσκευασμένα, ὥστε νὰ πλαισιόνουν χαριέντως τὸ πρόσωπον καὶ νὰ προστατεύουν τὸν τράχηλον. Ταῖνια ἐκ μαύρου βελούδου σφίγγει τὸ καπέλλον καὶ ἐκτείνεται μέχρι τῶν ὤμων. Ἄνθος ἐκ βελούδου, χρώματος vieux rose, περιβεβλημένον ἀπὸ φύλλα, τοποθετεῖται εἰς τὰ δεξιά. Ἡ χάρις καὶ ἡ πρακτικότης τοῦ καπέλλον αὐτοῦ εἶναι μοναδική.

ΦΙΛΟΦΗΛΙΑ

→→→→ ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ

ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΟΣΚΩΤΙΚΗΝ
Α. ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

Στομπούλ, Χαμηλιέ Τζατζοί, Σιγκιτζί, 14

Υποκατάστημα:

Γαλατῆ, Ὁδὸς Χαροτοῦ, Ἀριθμὸς 3.

Ἰδιαιτέρων τιμῶν κουπονίων.

Πλούσια συλλογὴ Γελεκίων φανταζί.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Ἰδιαιτεροὶ κατάλογοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κυριῶν Ραπτῶν Κων/πόλεως καὶ Ἐπαρχιῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια από σελίδα 1450)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΟΥΡΑΤ Ο Δ΄ (1623-1640).

Ἐν τῇ μεταξύ, ὁ σουλτάν Μουράτ, ἀφοῦ δι' ἀμειλίκτης τρομοκρατήσεως ἐπέβαλε φραγμὸν εἰς τὰς παρεκτροπὰς τῶν Γενιτσάρων, ἐπεχείρησε λαμπρὰν κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεῖαν (1635), ἀνακτῆσας πάσας τὰς ὀθωμανικὰς χώρας ἀπὸ τῆς περσικῆς κυριαρχίας· θὰ προῦχώρει μάλιστα καὶ πρὸς κατάκτησιν περσικοῦ ἐδάφους, ἔάν, ἐν Διαρβεκίρ διαχειμαζῶν, δὲν προσεβάλλετο ὑπὸ σοβαρωτάτης κρίσεως τῆς ἐξ ἧς ἐπασχεν ἀρθρίτιδος, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν τάχει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1636. Ἄλλ' ὁ σάχης τῆς Περσίας Ρουστὲμ-χάν, ἀναθαρρήσας, διέρχεται καὶ πάλιν τὰ σύνορα καὶ ἀνακτᾷ τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, πάσας τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας κατεῖχε πρότερον. Ἡ πράξις αὕτη ἐξώργισε τὸν σουλτάνον, ὅστις ὠρκίσθη νὰ ἐκδικηθῇ τρομερῶς.

Ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος διήρκεσαν αἱ προπαρασκευαί τοῦ σουλτάνου, τῇ δὲ 20 Μαρτίου τοῦ 1638 ἐξεστράτευσε καὶ πάλιν, ἰσχυρότατον καὶ πολυάριθμον ἄγων στρατὸν καὶ στόλον. Ἐπειδὴ δὲ συνεξεστράτευσε μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Μ. Βεζύρης Μπεϊρέμ πασᾶς, ἐπίτροπος τοῦ κράτους ἐν Κωνσταντινουπόλει διωρίσθη ὁ Μουσα-πασᾶς, ἄνθρωπος φιλοχρήματος καὶ εἰς ἄκρον μισέλλη.

Καλλιτέρα εὐκαιρία διὰ τὰ καταχθόνια τῶν κατὰ τοῦ Λουκάρως σχέδια δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τοὺς Ἰησουῖτας. Διαπραγματεύονται λοιπὸν μετὰ τοῦ Μουσα-πασᾶ τὴν τιμὴν τοῦ αἵματος τοῦ Λουκάρως, τὴν δὲ τιμὴν ταύτην, πρὸς αἰσχος τοῦ παπισμοῦ, ὁ μὲν πρέσβυς τῆς Βενετίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀδελφὸς τοῦ δόγου Νικκολοῦ Σαγρέδου καὶ ἱστορικὸς Τζιωβάννη Σαγρέδο (γεν. τῇ 1616) ἀναδιβάξει εἰς 40 χιλ. σκωδὰ, ὁ δὲ ἀργότερον ἐν Σμύρνῃ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἱστορικὸς ἐπίσης Σιρ Παῦλος Ρικὼτ (1628-1700) ἀναδιβάξει εἰς 50 χιλ. κορώνας! Ἐπεζητεῖτο δὲ μόνον ἡ ἀφορμή, ἣτις πάλιν δὲν ἤργησε νὰ παρουσιασθῇ· οἱ Κοζάκκοι εἶχον καταλάβει τὴν πόλιν τοῦ Ἀζώφ, ἣτις ἀνήκεν εἰς τοὺς Τούρκους.

Καταγγέλλουσι λοιπὸν οἱ Ἰησουῖται εἰς τὸν Μουσα-πασᾶν ὅτι εἰσηγγίσει τοῦ ὁμοδόξου τῶν Κοζάκων Κυρίλλου ἐγένετο ἡ κατάληψις τοῦ Ἀζώφ, ὅτι ἡ κατάληψις αὕτη εἶναι τὸ προέμιον νέας τῶν Κοζάκων καθόδου πρὸς τὸν Βόσπορον καὶ ὅτι, ἅμα τῇ ἐμφανίσει αὐτῶν, ὁ Λούκαρις ἐμελλε νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἐπαναστάσεως εἰς ὅλους αὐτοῦ τοὺς ὁμοθρήσκους ἐταδθα! . . . Τοῦτο ἤρκεσεν ἵνα δοθῇ διαταγὴ πρὸς ἄμεσον τοῦ Λουκάρως καθαίρεσιν (τῇ 27 Ἰουνίου 1638).

Συλληφθεὶς δὲ ἦγετο εἰς τὰς φρικώδεις τοῦ ἐν Ρούμελι - Χισὰρ φρουρίου φυλακᾶς¹. Μόλις ὅμως ἀπεβιδάσθη ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ φρουρίου, ἡ ἀγγόνη, ἐστημένη ἤδη, ἐπερίμενε αὐτόν . . . Μεθ' ὅ, περιβληθεὶς εἰς τὸν τράχηλον τὸν ὀγκώδη τῆς ἐσχάτης καταδίκης λίθου, ἐρρίφθη εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου (τῇ 8 Ἰουλίου 1630), δίδων πρῶτος αὐτὸς τὴν ἀπαρχὴν εἰς τὴν μακρὰν τῶν μαρτυρησάντων Πατριαρχῶν χορείαν . . .

Καὶ δὲν γνωρίζομεν μὲν ἂν ὁ προρρηθεὶς ἀγιώτατος πάπας Οὐρβανὸς διεκήρυξε τὸ γεγονός ὡς τὴν ἐκλαμπρότεραν τῆς παπισύνης τοῦ πανήγυριν. Γινώσκομεν ὅμως ὅτι ὁ σουλτάν Μουράτ, μόλις ἐπανακάμφας, μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Βαγδάτης καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τῶν Περσῶν κατεχομένων ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1639, ἔμαθε τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου τοῦ Λουκάρως, ὃν ἰδιζόντως, διὰ τὰ ἀντιπαπικά του ἀκριθῶς φρονήματα, ἐξετίμα καὶ ἐσέθετο καὶ ὑπεστήριξε· διέταξε καὶ αὐτὸς τὴν ἄμεσον ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος καθαίρεσιν τοῦ διαδεξαμένου τὸν Λούκαριν, τὸ τρίτον ἤδη καὶ τούτου, Κυρίλλου Β' τοῦ Κονταρῆ καὶ τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ εἰς Χαλκηδόνα. Ἄλλ' ἐνῶ νύκτωρ ἦγετο καὶ αὐτὸς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας του, διαταγῇ καὶ πάλιν τοῦ σουλτάνου, ἐρρίφθη ἐκ τοῦ πλαιρίου, ἀναπαγχόνητος καὶ μὲ μόνον τὸν βαρὺν λίθον εἰς τὸν τράχηλον, εἰς τὸ ρεῦμα τῆς Προποντίδος, ἐλθὼν μὲν τοιουτοτρόπως δευτέρος εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαρτυρησάντων Πατριαρχῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς θῦμα πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς κακοδόξου καὶ ξενολάτριδος διαγωγῆς του. Προχειρίζεται δὲ πατριάρχης Παρθένιος Α', ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως.

1. Ἴδε «Ἀπ' Όλα» σελ. 818.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Θέλετε νὰ πλύνετε τὰ ρούχᾶ σας καθαριότατα, εὐκολώτατα καὶ εὐθηνώτατα; Δὲν ἔχετε εἰμὴ νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἐν Λονδίῳ νεωστὶ ἐφευρεθέντα σάπωνα ΡΕΕ.

Ὁ σάπων ΡΕΕ ὀλιγοστεύει τὰ ἔξοδα, συντομεύει τὴν πλύσιν, δὲν καυράζει τὰς πλύστρας καὶ δὲν φθείρει καθόλου τὰ ρούχα.

Ὁ σάπων ΡΕΕ, ἀποδειχθεὶς ἐν ἀγγλικῇ διύλιστηρίῳ ἀπηλλαγμένος πάσης φθοροποιῆς ὕλης, ἐφωδιάσθη καὶ μὲ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημείου.

Μὲ ὀλίγον ΡΕΕ δύνασθε περιφῆμα νὰ καθαρίσετε μαγειρικὰ σκευῆ, τάπητας, μουσαμάδες, μάρμαρα, ὑάλους παραθύρων, ὅλα ἐν γένει τὰ ὑάλινα καὶ ἀργυρὰ σκευῆ καὶ σάνδια ἀκόμη.

Ἡ ἐφάπαξ χρῆσις τοῦ σάπωνος ΡΕΕ ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας.

Μουράτ ὁ Δ', τὸν ὁποῖον διακρίνει μεγάλη πολιτικὴ καὶ διοικητικὴ δεξιόεργεια, ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 29 ἐτῶν, ὑποκύψας εἰς τὴν κατατρύχουσαν αὐτὸν ἀρθρίτιδα, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1640¹, μετὰ δεκαεξαετῆ βασιλείαν, τὴν ὁποίαν εὐγνωμόνως πρέπει ν' ἀναμνησκαται ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία, διότι πρῶτος αὐτός, ἀπὸ Σουλεϊμάν Α' τοῦ Μεγαλοπρεποῦς, ἐπεκύρωσεν ὀριστικώτερον τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Ἁγίων Τόπων δίκαια, ὑπερασπισθεὶς αὐτὰ οὐ μόνον κατὰ τῶν Λατίνων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν Ἀρμενίων. Ἀπέθανε δὲ χωρὶς ν' ἀφίση ἄρρενα τέκνα, διότι καὶ οἱ τέσσαρές του υἱοὶ εἶχον ἀποθάνει νήπιοι. Διὸ καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ ὁμομήτριος ἀδελφὸς του Ἰδραήμ, ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν.

ΔΗΜ. Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσοικῇ Σχολῇ.

1. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του, τρίτη μεγάλη πυρκαϊὰ εἶχεν ἀποτεφρώσει τὰς συνοικίας καὶ τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βυλατᾶ καὶ τοῦ Φαναρίου, ὡς ἐκ θαύματος διασωθέντος τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ.

Ἐξεδόθη:

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας

Β. Κιολεμένογλου «Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα»

Εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα

καὶ παρὰ τῇ συγγραφῇ:

Δίοδος Γαλατᾶ Σεραΐ, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

Ἡ χρῆσις τοῦ σάπωνος ΡΕΕ εἶναι πολὺ εὐκόλος καὶ ἀπλουστάτη, δίδονται δὲ δωρεάν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὁδηγίαι χρῆσεως εἰς 7 γλώσσας.

Τιμὴ ὠρισμένη ἐν Κων/πόλει τὸ κυτίον (1 χιλιογρ. καθ.) πρὸς 4 γρ.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

Εἰς τοὺς πωλητὰς γίνεται ἀνάλογος ἐκπτώσις. Παραχωρεῖται μονοπωλιακὴ ἐξόδευσις εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ λ/σμόν τοῦ πωλητοῦ.

Γενικοὶ πράκτορες δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν ἐν Κων/πόλει οἱ κ. κ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΑΔΗΣ καὶ Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ.

Γραφεῖον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν **Σταμπούλ**, Βαλὸνκ Παζάρ, Νέβσεχιρ Χάν.

M. ΜΑΡΚΟΥΤΣΗ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΠΕΡΣΙΑΣ

Η ΑΝΤΙΖΗΛΟΣ

Της προσευχής η ώρα έπλησίαζε και ο Μιρζά Χασάν Χάν έξήλθε της οικίας του, διήλθε τον...

Αυστηράν είχε φυσιογνωμίαν και ύψηλόν τόν άνάστημα. Έφόρει, ως όλοι οι πλούσιοι Πέρσαι...

Τεσσαρακοντούτης την ηλικίαν έφαινετο, παρά τας όλίγας λευκάς τρίχας της κεφαλής του. Σοβαρός, εύστηθών ήθών, πιστός ήτο των θρησκευτικών διατάξεων...

Μόλις έξηφανίσθη, κίνησας διεδέχθη την προτέρα σιγήν έν τώ γυναικωνίτη. Έξήλθον κατά πρώτον ο μαύρος εύνουχος και αι εις την ύψηλαιαν της νομίμου αυτού σύζυγου τεταγμένα δύο...

Ητο η Κιοσέμ, η νόμιμος σύζυγος του Χασάν. Δεν έφερε πέλλον. Και ποιοτό διότι τόν πρόσωπόν της έπροστίτευεν από κάσσης έξωθεν θέας πυκνών...

Έβημάτισε μικρόν, έρριψε περι έαυτήν άνήσυχον βλέμμα και κατόπιν έφώνησε: — Φατιμά!

Η Θεραπεινίς έπλησίασε. — Φατιμά, τη ειπε, κατόπιν ένδοιασμού όλίγων λεπτών, είσαι βεβαία;...

— Είς τί, άρχότισσα; — Δι' εκείνο που μέ ειπες χθές τόν βράδυ... διά τόν αυθέντη...

— Μάλιστα, καλή μου άρχόντισσα, πολύ βεβαία. Όλο τόν Χιαβάν Άλμάς τόν ξεύρει... Και οι εύνουχαι και αι ύπηρέτριαι άπορούν... Άνθρωπος του Θεού ο αυθέντης μας νάχη τόσο ώραία γυναίκα... και να θέλη και δεσφύρη!...

Έρυθρά χροιά έπορφύρωσε τας παρειάς της Κιοσέμ.

— Όραία η άσχημη δεν σημαίνει, Φατιμα. Ό αυθέντης είναι κύριος να κάμη ό,τι θέλει, να πάρη και άλλην... Είπέ μοι, Φατιμά, είναι ώραία; Την είδες;... Ποία είναι; Λέγε!

— Δεν ξερω... δεν την είδα... — Ψεύδουσαι! Πρόσεξε, Φατιμά, ήξεύρεις πως τιμωρώ... Είπέ μοι τόν όνομά της, τόν όνομά της, σέ λέγω!

Και διά της μικράς χειρός της ισχυρώς έθλιψε τούς δακτύλους της Θεραπεινίδος.

Αίσθησας όργης μάλλον η πόνου συνέστειλε τόν πρόσωπον της Άρμενίδος.

— Καλά, καλή μου άρχόντισσα, αφού τόν θέλετε, αφού τόν διατάσσετε... Χαλισά όνομάζεται...

— Χαλισά; η φίλη μου;... — Μάλιστα, Χαλισά η φίλη σας.

— Η Χαλισά; έφώνησε διά πεπνυγμένης έκ κατατληξέως και λύσης φωνής. Η Χαλισά; Άλλ' είναι αδύνατον! Η Χαλισά είναι νέα, είναι

ώραία, πλούσιον έχει πατέρα, διατι να νυμφευθή τόν Μιρζά Χασάν Χάν;

— Μά γι' αυτό άκριβώς άπορούν όλοι... Φαίνεται να μην τόν αγαπή τόν αυθέντην, ο πατέρας της όμως τόν άπαιτεί... και...

— Καλά, φύγε! Η Θεραπεινίς άπεμακρόνθη και η Κιοσέμ εισήλθεν εις τόν οικημα.

Κλονιζομένη, άποπνυγομένη έκ της συγκινήσεως, κατέπεσεν επί σοφά, υπό παχέος κεκαλυμμένου τάπητος.

Έπί πολύ διετελει άκίνητος, την κεφαλήν επί των βραχιόνων στηρίζουσα. Κόματα όργης την κατελάμβανον. Από της προτεραιάς η άπαισία είδησις, την όποιαν δεν ήθελε να πιστεύση, θανάσιμως έτραυματίζε την καρδίαν της. Τώρα δεν άμφέβαλλε πλέον. Γεγονότα, τά όποια δεν είχε παρατηρήσει άλλοτε, ένεφανίζοντο τώρα, άποκαλύπτοντα την από μακρού πρό των όμμάτων αυτής άνελισσομένην προδοσίαν.

Όπόταν αι φίλαι της προσήρχοντο να συνοδεύσωσιν αυτήν εις την αγοράν η εις τόν λουτρόν και μεταξύ αυτών ήτο η Χαλισά, ο Χασάν, ο σύζυγός της, δεν έπεζήτει εύκαιριαν να εύρίσκειται καθ' εδόν πρό της συνοδείας, φλογερά οίπτων βλέμματα προς την Χαλισά: Δεν εισήρχετο πολλάκις ο σύζυγός της, άνευ προειδοποιήσεως, εις τόν γυναικωνίτην, καθ' ην όραν εννόριζεν ότι συνομιλεί η έπαίξε μετά της φίλης της και ήνάγκαζε την Χαλισά να φεύγη τρέχουσα, διότι ήτο άσχετής: Έβλεπε τώρα την τρυακινήν προγματικότητα!... Έξηγείτο τώρα η προς αυτήν βαθμιαία ψυχρότης του! Ω, ναι! δεν άμφέβαλλε πλέον!... Όφειλε εις άλλην να παραχωρήση την θέσιν της, να κατέλη εις την τάξιν δευτέρας σύζυγου, άπόβλητος και έγκαταλειμμένη να ύφίσταται την εξουδένωσιν, να βλέπη τόν θρίαμβον της παρειάτικου, της εύνοσημένης!

Ανηγγέθη άποτόμως, άνέσχυσε τά μεγάλα παραπέτοματα και κύμα φωτός εισώρησεν εις την αίθουσαν. Έλαβεν έκ του παρακειμένου σοφά κάτοπτρον, μακράν και έλεφαντοποικιλτον έχον την λαβήν, και ένεκατοπτρίσθη.

Έμεδιάσε μειδίαμα φιλιόροσον. Όραϊον, έκπαγλον είχε πρόσωπον, πλαισιούμενον υπό πλουσίας κόρης. Οι όφθαλμοί της, σκιαζόμενοι υπό πυκνών βλεφαριδών, άπιστραπτον. Τά χείλη, λεπτά, φρίσσοντα, έξεδήλουν φύσιν άκρως εις την ήδυπάθειαν εύαισθητον. Έν όλω ήτο τύπος γησίας άνατολίτιδος καλλονής, ήτις καθηδύνει την όρασιν, γοητεύει. Την ηλικίαν μάλλον ώριμος. Είκοσι και δύο είδεν ανοίξεις. Όριμος, λέγω, διότι τόν γήρας ταχύ έπέσχει εις την χώραν αυτήν, όπου η καλλονή της γυναικός έχει την βροχύβιον τού άνθους δροσερότητα.

Άλλά τη έχρησίμευον πλέον τά τόσα θέλητρα; Άπέροψε μετ' άποστροφής τόν κάτοπτρον. — Ν' άντικατασταθώ εγώ, εγώ!... και είμαι ώραία, και είμαι άκόμη νέα, και έχω υϊόν!...

Κόρη Περσών, άνατραφείσα κατά τας παραδόσεις και τά έθιμα, τά διαζελεύοντα σέβας προς τόν άνδρα, φόβον μάλλον προς αυτόν, άγογγύστως εις άλλην θά παρεχώρει τόν δικαιομά της, δεν θ' άδημόνει διά την έγκατάλειπιν, εάν ήτο γραία, άσχημος και στεϊρα, εάν δεν συνήνον έν έαυτή τά τρία προσόντα, τά άποτελούντα διά τόν Άνατολίτην την μόνην άξίαν, την μόνην γοητείαν της γυναικός Άλλά νέα, ώραία και μητηρ, παρ' όλην την αυστηράν προς τας παραδόσεις τήρησιν, προς τόν καθήκον της ύποταγής, δεν είχε την δύναμιν να μη έξανιστή κατι της όδινηράς προσβολής, ήτις διπλήν προούκάλει επανάστασιν: την επανάστασιν της σκέψεως, την επανάστασιν της σαρκός...

Και τίς ο Ισβόλος όφης, ο δηλητηριάζων την σύζυγικήν της πιστάδα; Η φίλη της, η Χαλισά!... Άλλ' είναι δυνατόν ν' αγαπήση η μικρά αυτή κόρη, η εύθυμος και φιλοπαίγιμος, άνδρα μεγάλης ηλικίας, άνδρα σοβαρόν, σύζυγον κεκορησμένον τρυφής και άπολαύσεων έξ ώραίας και τρυφηλής σύζυγου;

Όχι. Δεν τόν αγαπή η Χαλισά. Είναι βεβαία, Άλλον αγαπή. Προς τόν νεαρόν εκείνον, εύγενή τούς τρόπους Πέρσην, τόν έχοντα έν τη Άγορή πρατήριοιον γυναικείων ύφασμάτων, διατρίφει έρωτα. Πολλάκις, τρυφερώς μετ' αυτού συνομιλεί, με άσχεπές μιλίστι τόν πρόσωπον, υπό την πρόφασιν ότι διαπραγματεύεται την αγοράν ύφασματος, στολιδίων η φιαλιδίων άρώματος. Και τόν έρωτά της δεν κρύπτει άπ' αυτής. Τούναντίον πλέον η άπειξ τη είχεν εκμισσηρευθή τας μετ' εκείνου σχέσεις της.

Πώς λοιπόν η άλλον έρωσα Χαλισά να συγκατατεθή του συζύγου της να γίνη σύνευνος;...

Άλλά προς τί την αίτιαν να άναζητή; Τό πράγμα ήτο πρόδηλον. Η Χαλισά έξηπάτα την φίλην της, η Χαλισά από της άγκάλης της άρπάξει τόν σύζυγον...

Και τώρα εκτός της εκδικήσεως ούδέν άλλο τη άπομένει... Ω! να εκδικηθή! Και τόν σύζυγον και την φίλην! Να πλήξη άμφοτέρους. Αυτός ο μόνος ύποκόρδιος πόθος της...

Και επί τη γλυκείη ταύτη έλπίδι μειδιά, λαμβάνει τόν κάτοπτρον και την βαφήν και έπιμελώς χρωματίζει τας παρειάς, ίνα μη η πελιδνότης του προσώπου, άποκαλύψη την ψυχικήν της ταραχήν. Κατόπιν άνάλπει τόν σαργιλέν της, έξαπλούται επί του σοφά και εισπνέει ήδυπαθώς τόν άρωματώδη καπνόν.

Μετ' όλίγον εισελθούσα η Φατιμά τη λέγει ότι ο αυθέντης επεθύμει να την ιδή. Καθήμενος επί διβανίου, έν τη μεγίλη του γυναικωνιτου αίθούσῃ, εκάπνιζεν ο Μιρζά Χασάν, έντροφών εις τας μετα μ υοικης έγγόρδων όργάνων μολπας των άοιδών και όρχηστριδών.

Η νεαρά σύζυγός του βλοκλίνεται και εύθύς τή έτοιμίζει τόν τέϊον.

Άλλά, παρά την έπ.θυμίαν της να φανή ψυχραιμος, τρέμει όλη και έξω του κωθισκου χέει τόν πλειστον του τέϊον.

Ο Χασάν συνοφρυώθη και παρητηρεί κατά πρόσωπον την σύζυγόν του.

Εκείνη, μόλις καταστέλλουσα την ταραχήν της, άποφείγει τόν βλέμμα του.

— Γιωσούφ! λέγει ο Χασάν προς τόν εισελθόντα μαύρον εύνουχου, αυριον να έτοιμάσης ιδιαίτερα όμμάτια εις τόν έντερον, να κάσης τά πολυτιμότερα μύρα: θά δεχθώ την νέαν μου σύζυγον. Και άποτεινόμενος προς την Κιοσέμ:

— Να ύποδεχθής καλή εκείνην, η όποια ως σύζυγός μου θά έχη ίσα με σέ δικαιοματι.

— Η διαταγή σου φερμάει, έφέντη μου, είλεν άπαθώς η Κιοσέμ ύποκλινομένη, η εύλογία του Άλλάχ επί σε και επί τόν οϊκόν σου!...

(άκολουθεϊ)

M. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ

Διατί η ζωή;

Αναγνώσατέ το όλοι και όλοι.

Ο πρόλογός του.

Είς ύμας, άδελφοί μου, εις ύμας όλους, τούς όποιους εύχρησσε της ζωής τόν βάρος, εις ύμας, τούς όποιους κατέβαλον άγώνες άτηνεις, μεριμναι και δοκιμασία, ύφιερώ τας σελίδας ταύτας. Χάριν ύμών, τεθλιμμένοι και της τύχης άπόκληροι, έγραψα τόν μικρόν αυτό βιβλίον. Ταπεινός σκαπανεύς της άληθείας και της προόδου, προσεκόμισα εις τας σελίδας ταύτας τόν προϊόν των άγρευτιών μου, τας σκέψεις μου, τας έλπιδας μου, πάν ό,τι μ' έπισηγόρησε, με ύπεστήριξε κατά την έκί της γής πορείαν μου.

Εύτυχής θά έλογιζόμην, εάν από τας σελίδας αυτάς ώφεληθήτε, χρήσιμα άποκομίζοντες διδάγματα, όλίγον φώς, έπαρκές να φωτίση τόν δρόμον σας. Είθε τόν μικρόν τούτο έργον να έπιδράση έφ' ύμας ως η σκιά εις τόν ήλιοκαήν έργάτην, να φανή ως πηγή διαυγής και δροσερά, ως προβάλλει αυτή εις τόν έν αυχμηρά έρήμων καταξήρον έχοντα τόν λάρυγγα όδοιπόρον!

Matelin

ΕΠΕΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ

Από τὰ . . . *ιατρικὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.*

Ἡ συνεδρία τῆς Βουλῆς τῆς Τρίτης δὲν ἦτο μόνον *τραγική*, ἀλλὰ καὶ *ιατρική*. Ἀποσπῶ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ ἐπὶ λέξει τὰ ἐπόμενα :

ΑΛΗ ΓΑΛΗΠ. — Κύριοι, ἡ χώρα μας ὁμοιάζει σήμερον πρὸς *ἀσθενή*, ἡ θερμοκρασία τοῦ ὁποίου ἀνῆλθεν εἰς 41 1/2 βαθμοῦς. ΦΩΝΑΙ. — Ὅχι, ὄχι.

ΑΛΗ ΓΑΛΗΠ. — Σκεφθῆτε, κύριοι, τὴν κατῴστασιν αὐτοῦ τοῦ *ἀσθενοῦς*.

ΤΑΛΑΑΤ ΒΕΗΣ. — Τὸ Κράτος δὲν εἶναι *ἀσθενῆς* ἄνθρωπος. Βγῆκεν ἀπλῶς ἓνα *βυζοῦνι* εἰς τὸ σῶμά του.

ΑΛΗ ΓΑΛΗΠ. — Κύριοι, δὲν ἐπιτρέπεται ἀναβολὴ καὶ χρονοτριβή, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν *ιατρικοῦ* εἰς ἓνα τοιοῦτον *ἀσθενή*.

ΒΑΡΤΑΚΕΣ — Πρέπει νὰ μελετήσω καλὰ τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ ἐξετάσω ἐὰν δι' αὐτοῦ *ἐποπλῶνονται αἱ πληγαὶ* καὶ καθορίζονται τὰ μέτρα, δι' ὧν θὰ βελτιωθῆ ἡ *γενικὴ κατῴστασις*.

ΣΑΧΙΝ ΒΕΗΣ. — Τὸ πρόγραμμα αὐτό, θίγον ὅλας τὰς *πληγὰς* τοῦ Ἔθνους, ὑπόσχεται τὴν *γενικὴν θεραπείαν*.

ΑΛΗ ΓΑΛΗΠ. — Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶναι μία *συνταγὴ ιατρική*, περιέχουσα ὅλα τὰ *φάρμακα*, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῆ ἡ *θεραπεία τῆς ἀσθενείας*, ἣτις κατατοίχει τὸ Κράτος μας. Ἡ *θεραπεία*, ἡ ἐξευρεθείσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι *ἐπιτυχεστάτη*.

ΒΑΡΤΑΚΕΣ. — Τὸ ζήτημα τῆς ἀδελφωσύνης εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μᾶλλον σοβαρὰ τῆς *εὐεξίας* τοῦ Κράτους, καὶ ὅμως ἡ νέα Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ *καθαρίσῃ τὴν πληγὴν* αὐτήν. Θ' ἀφήσῃ νὰ προχωρήσῃ ἡ *πληγὴ*, ἕως ὅτου μεταβληθῆ εἰς *γάγγραιναν*. . . Ὁ Χιλμὴ πασᾶς λέγει, ὅτι ἡ *κρίσις* δὲν ἐπιτρέπεται νὰ *παραταθῆ*, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τὰς λεπτομερείας τῆς *κρίσεως*, πῶς ζητεῖ νὰ *συζητήσωμεν* καὶ νὰ δώσωμεν τὴν *συμβουλήν* μας ;

ΣΑ.Ι.Τ ΒΕΗΣ. — Καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν τὸ *κρίσιμον* τῆς καταστάσεως καὶ ἐννοοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς *διχογνωμίας* πρὸς ἐπίτευξιν *θεραπείας γενικῆς*.

Πληροφοροῦμαι ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς, ὅτι ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρία καὶ ἡ Βιολογικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξουσιοδότησαν τοὺς κ.κ. Μ. Μαῦσεΐδην καὶ Πέτρον Ἀπέρην νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἐν τόνῳ ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀσκληπιαδῶν τῆς πόλεώς μας κατὰ τῆς νέας ταύτης *τροπῆς* τῶν πραγμάτων καὶ *μετατροπῆς* τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτηρίου εἰς αἰθουσαν κλινικῆς Νοσοκομείου. Τὴν διαμαρτυρίαν υπέγραψαν καὶ οἱ φρενολόγοι ἱατροί . . .

Τὰ *παπούτσια* στὸ . . . *χέρι* !

Αἱ δεσποινίδες *ἀι-λάιφ* τῆς Ἀντιγόνης, ἀφοῦ παίζουσι μὲ τοὺς ξουρισμένους νεανίσκους Λόουν Τένις, στηρίζονται μετὰ περισσῆς χάριτος ἐπ' αὐτῶν, ἀφαιροῦν τὰ λευκά

παπούτσια τοῦ παιχιδιοῦ, βάζουσι ἄλλα καὶ δίδουσι τὰ λευκά παπούτσια . . . στὸ χέρι τῶν *καβαλλιέρων* τῶν. Καὶ βλέπει τὸ βράδυ εἰς τὴν προκιμαίαν τῆς ἐρατεινῆς νήσου τοὺς νεανίσκους αὐτοὺς συνοδεύοντας τὴς συμπαικτρίας τῶν καὶ θρονιμβεντικῶς, ὡς τροπαια νίκης, κρατοῦντας τὰ παπούτσια τῶν ἐρατεινῶν δεσποινίδων καὶ διερωτᾶσαι μήπως ἡ λαϊκὴ φράσις : *τοῦδ' ὄκε τὰ παπούτσια στὸ χέρι* ἔχασε πλέον τὴν σημασίαν της.

Ἀλλὰ δὲν πιστεύω ἢ φράσις παντελῶς νὰ ἔχασε τὴν σημασίαν της, διότι ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Καρύπη, — εἰς τὰς γαῖας τῆς ὁποίας διεξάγονται οἱ ἀγῶνες τοῦ Τένις — βλέπων καὶ ἀκούων ὅτι οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ἐξετράπησαν τοῦ ἀρχικοῦ χαρακτῆρός των καὶ μετετράπησαν εἰς «*τιζιῶτικο ραβδίσι*», κατηγορηματικῶς ἐδήλωσεν εἰς τοὺς ἀγωνιστάς, ἀρσενικοὺς, θηλυκοὺς καὶ οὐδετέρους, ὅτι θὰ τοὺς *δώσῃ τὰ παπούτσια στὸ χέρι* ! . . .

Τὸ *γαϊδοῦρι* κλεισμένο τόσον καιρὸ εἰς τὸ ἀχοῦρί του, — κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν τοῦ Στρατοδικείου — λύθηκε πάλιν καὶ ἐλευθέρως κυκλοφορεῖ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Γαϊδοῦρι ἢ Γάδαρος ἢ Γαΐδαρος, ἐστὶ τουρκικὴ σατυρικὴ ἐφημερίς, τουρκιστὶ «*Ἔσσεκ*». Ἡ «*Ἔσσεκ*» ἐξεδίδετο πρὸς διαιτίαν, ἐπειδὴ δὲ οἱ ὀγκηθμοὶ της κακῶς ἐπληττον εἰς τὰ εὐαίσθητα ὠτα τῶν τότε ἰσχυρότων, ἔκλεισαν τὸν «*Γάδαρον*» εἰς τὸ . . . ἀχοῦρι καὶ τὸν ὀνηλάτην, ἦτοι τὸν ἐκδότην, εἰς τὴν φυλακὴν. Ἄμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ «*Γαδάρου*», ὁ χρονογράφος τῆς «*Προόδου*», ἄκρως ἐπὶ τῷ ἐκτάκτῳ γεγονότῳ συγκινηθεὶς, ἀφιέρωσε . . . χρονογράφημα . . . Ἐκ τοῦ γαϊδαρινοῦ ἐκείνου χρονογραφήματος ἀποσπῶ ὀλίγας περικοπὰς :

«*Ἐγέμισεν ἡ πόλις ἀπὸ «Γαϊδοῦρια»*. Ὁ διεθνῆς τύπος σίσσωμος σχολιάζει τὸ γεγονός. Ἐξηγέρθη ὄλον τὸ δημόσιον. Πολλαχόθεν τηλεγραφήματα διαβιβάζονται εἰς τὸ . . . Στρατοδικεῖον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διὰ τῆς λέξεως «*Γάδαρος*» προσβάλλονται . . . οἱ πολῖται ! Δὲν ἔλλειψαν καὶ ἐπεισόδια. Ἐκ τῶν πολλῶν σημειῶ τὸ ἐπόμενον ἐκ τῆς «*Σαμπάχ*» : Οἱ Ὀθωμανοὶ ἔχουν τὴν συνήθειαν νὰ προσπαθοῦν νὰ βγαίνουν πρῶτοι ἀπὸ τὰ τραῖνα, τὰ τραμβάια, τὰ βαπόρια. Εἰς τὴν συνήθειαν ὑποτάσσονται καὶ αὐτοὶ οἱ μᾶλλον σοβαροί. Ἐνας ἀπὸ τοὺς σοβαροὺς αὐτοὺς προχθῆς, μόλις προσήγγισε τὸ βαπόρι εἰς τὸ Χαϊδάρ πασᾶ, ἤρχισε νὰ σκουνητᾷ τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον. Ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ διασχίσῃ τὸ πλῆθος καὶ νὰ βγῆ πρῶτος ἀπὸ τὸ βαπόρι εἰς τὴν ἀποβάθραν. Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην ἀντηχεῖ ἡ φωνὴ τοῦ ἐφημεριοδόπου :

«*Ἰλκ τσικὰν ἔσσεκ !* (Ὁ γάδαρος τοῦ βγῆκε πρῶτος !) Διελαεῖτο ἡ ἐκδοσις τῆς νέας σατυρικῆς «*Ἔσσεκ*». Φαντάζεσθε τὸν θυμὸν τοῦ πρώτου ἐξεληθόντος !»

Μ. ΓΕΛΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΛΑΡΗΣ

Ἀνταλλάσσει γραμματόσημα μὲ ὄλον τὸν κόσμον. Ἀγοράζει τουρκικὰ γραμματόσημα ἄνω τῶν 5 γροσίων πᾶσης ἐκδόσεως. Δὲν στέλλει ποτὲ πρῶτος.

Διεύθυνσις : THEODOSE ARTELARIS
Banque d'Athènes
BAFFRA
près Samsoun (Turquie d'Asie)

Διδακτικὸν τοῦτο. Ἡ ἐποχὴ τῶν σχολικῶν διακοπῶν ἔχει τὰς φαιδρὰς σκηναίς της, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν εἰς τὰς συνεδρίας τῶν ἐφοριῶν καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Μία πολὺ χαρακτηριστικὴ σκηνὴ συνέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς μίαν τοιαύτην συνεδρίαν.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐνταῦθα ἐφορίας ἐπαρχιακῆς σχολῆς ἐρωτᾷ ἓνα διδάσκαλον ξένης γλώσσης :

— Καὶ διατί, λογιώτατε, ἀφήσατε τὰ μαθήματά σας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους καὶ ἦλθατε ἐδῶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορίας ;

Καὶ ὁ εὐφραδῆς διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἐν ταύτῳ εἶναι καὶ μῦθος :

— Κ . . . κύριε Π . . . Πρόεδρε, πῶς ἤμποροῦσα νὰ ἐξακολουθῆσω τὰ μαθήματα, ἀφοῦ ὁ ἀναίσχυντος ἐκεῖνος συνάδελφος μου ἔ . . . ἔσπασε τὰ γυαλιά μου ; Χωρὶς γυαλιὰ πῶς νὰ διδάξω ;

Ἡ ἐφορία ἐπέισθη, ἀπήλλαξε τὸν καθηγητὴν τῶν καθηκόντων του διὰ νὰ μὴ τοῦ σπάσουν τὰ γυαλιὰ ἄλλην μίαν φορὰν καὶ ἀπεφράσισεν ὅπως εἰς *κάθε* διδάσκαλον, ποῦ θὰ στέλλῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, νὰ τοῦ δίδῃ ἐκτὸς τῶν ὀδοιπορικῶν καὶ ἀπὸ ἓνα ζευγάρι γυαλιὰ γιὰ ρεζέρβα. Ἄν τοῦ σπάσουν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔτους νὰ μὴ διακόψῃ τὰ μαθήματα.

ΩΤΑΚΟΥΣΤΗΣ

⇒ ΑΣΤΕΙΑ ←

Γκάφα.

Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Κάρολος μετὰ ἕξ ἔτη βλέπονται διὰ πρώτην φορὰν. Ὁμιλοῦσι περὶ τῶν ἀνομνήσεών των.

— Ἐνθυμεῖσαι, Κάρολε, τὴν δεσποινίδα Δανάην, μὲ τὴν ὁποίαν ἐχορεύσαμεν τόσον συχνά ;

— Βεβαιότατα, ἦτο κάμποσο νόστημη, ἀλλὰ ἀλλόκοτος διάβολος καὶ πολλάκις ἔλεγα : «*οἰκτεῖρω τὸν ἄνδρα ποῦ θὰ τὴν πάρῃ*».

— Μπα ! Λοιπὸν τὴν ἐνυμφεύθηκα πρὸ τριῶν ἐτῶν.

Ζύγισμα.

— Ἐλα νὰ ζυγισθοῦμε.

— Ἐγὼ δὲν θὰ ζυγισθῶ σήμερον. Αἰσθάνομαι βάρος στὸ κεφάλι ποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ μεταβληθῆ τὸ βάρος μου.

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατᾷ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τουνελ, ἀριθ. 23

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριοτάτας Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Ἑυρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη-Ἑλληνικὸν κατάστημα, ὅπερ πληρέστατα ἀνταπεκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικωτέρου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Τὴν Τρίτην ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐνεκεν ἐπεισοδίου μικροῦ μεταξὺ Αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, ὑπέβαλε γραπτὴν ἀπὸ τοῦ Θρόνου παραίτησιν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν ἐν Βαφεοχωρίῳ ἰδιαιτερον Αὐτοῦ οἶκον. Ἡ παραίτησις αὕτη, ἡ ὅλως ἀπροόπτως γενομένη, κατετάραξε καὶ κατελύτησεν ὅλον τὸ Ὁρθόδοξον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπαυσεν ἐκτιμῶν καὶ ὑπεραγαπῶν τὸν δεξιὸν οἰακοστρόφον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν ὀλκάδος.

Εὐτυχῶς καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους πάντων, ἡ Παναγιότης Του ἐνέδωκεν εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωματίων καὶ τοῦ Ἐθνους καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης ἐδήλωσεν εἰς τὴν παρ' Αὐτῆ μεταβάσαν Ἐπιτροπὴν, ὅτι ἀνακαλεῖ τὴν παραίτησιν Της καὶ κατέρχεται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἵνα προεδρεύσῃ τῆς συνεδρίας τῶν Δύο Σωμάτων.

Πολλοὶ μητροπολίται ἀγγέλλουσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅτι αἱ κυβερνητικαὶ ἀρχαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐπιμόνως νὰ ζητῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τῶν κοινοτικῶν σχολῶν λειτουργίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν Τρίτην ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνέγνωσε τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκαυτηρίασε τὰς παρανομίας τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐτόνισε τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως σεβασθῆ τὰς προνομίας καὶ τὰ δικαια τῶν ἐθνοτήτων, δηλώσας ἐπὶ λέξει: «Μία τῶν διατάξεων τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν προγράμματος εἶναι καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν παραχωρήσεων καὶ δικαιωμάτων, τῶν καταχωρηθέντων εἰς τὰ διάφορα ὀθωμανικὰ στοιχεῖα διὰ τοῦ συνταγματικοῦ χάριτος, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὀθωμανικῆς ἀδελφοσύνης». — Κατόπιν ὑπελάδους συζητήσεως, εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρεσχέθη ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς διὰ ψήφων 113 κατὰ 45.

Οἱ Ἀλβανοὶ κατέλαβον ἀμαχητὴ τὴν Πριστινάν καὶ Μητροβίτσαν.

Ὁ γερουσιαστὴς Σουλεῦμαν πασᾶς καὶ ὁ πρῶν νομάρχης Θεσσαλονίκης Δανὶς βέης, ἀποσταλέντες εἰς Ἀλβανίαν πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτημάτων τῶν στασιαστῶν, τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πριστινῆς ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἀγνοοῦνται νὰ ἐλθῶσιν εἰς συνεννόησιν πρὶν ἢ διαλυθῆ ἡ Βουλὴ.

Κατηγορήθη ἡ ἐπὶ τῶν τηλεγραφημάτων λογοκρισία.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπέσυρε τὸν ὑπὸ τοῦ Σεφκέτ πασᾶ συνταχθέντα, ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παραλεμφθέντα νέον στρατολογικὸν νόμον, ἐπὶ σκοπῷ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὸν συμφώνως πρὸς τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς τῆς.

Αὐτοκρατορικῶς διατάγεται ἔτιχον χάριτος 130 πολιτικοὶ καταδίκαι, καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου εἰς ἔξορίαν. Ἐξ αὐτῶν ἀναφέρονται: Τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Ριζᾶ πασᾶν, τὸν φρούραρχον Ἐλλησπόντου Χασᾶν Ραμῆ πασᾶν, τὸν ἄλλοτε φρούραρχον Πρωτευούσης Σααδεδδὶν πασᾶν, τὸν ναύαρχον Σαῖτ πασᾶν, υἱὸν τοῦ Κιαμῆλ πασᾶ, τὸν ἀρχιγραμματεῖα τοῦ Χαμῆτ Ταχσὶν πασᾶν, τὸν β' γραμματεῖα τῶν ἀνακτόρων διάσημον Ἰζέτ πασᾶν, τὸν ἄλλοτε πρεσβευτὴν ἐν Παρισίοις Μουνῆρ πασᾶν, τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Ἰνδᾶμ» Ἀλῆ Κεράλ βέην, τὸν εἰς Παρισίους καταφυγόντα Σερῆφ πασᾶν, τὸν Σελὶμ Μελχამέ καὶ τρεῖς γυναῖκας, τὴν Σεριφέ, Φατριᾶ καὶ Χαδιδζέ.

Ὁ Χαλίλ Ζιᾶ βέης, ἀρχιγραμματεὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ ὁ Λουτφῆ βέης, ἀρχιθαλαμηπόλος, ὄργανα τοῦ Κομιτάτου «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» ἐπαύθησαν, ἀνικατασταθέντες ὑπὸ τοῦ Χαλίλ Χουρσίτ βέη καὶ τοῦ Ρηφᾶτ βέη.

Διὰ τῶν δραστηρίων καὶ ἐγκαίρων μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην

ἐπῆλθεν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐπεισοδίων διαταράξεως τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, παρὰ τοὺς ἐπικρατήσαντας φόβους καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν περὶ τὸ Κομιτάτον «Ἐνώσεως καὶ Προόδου».

Ἐν τῷ νέῳ ὑπουργείῳ ἐπῆλθε μικρὰ μεταβολή. Τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνικατέστησεν ὁ τῶν Οἰκονομικῶν Ζιᾶ πασᾶς. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διορισθῆ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Ἀπτουρραχμᾶν πασᾶς. Ὁ Φερῆτ πασᾶς διορισθῆ πρόεδρος τῆς Γερουσίας.

Παρισίαι ἐφημερίδες καὶ ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» γράφουσιν ὅτι ζωηροτάτη ἀνταλλαγὴ βλέψεων διεξαγεται μετὰ Βερολίνου καὶ Βιέννης ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν Τουρκίᾳ κατάστασιν καὶ ὅτι ἤρχισαν διαπραγματεύσεις πρὸς ἐπίτευξιν ἐπιβίσεως τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ Ἀπτουλ Χαμῆτ ἐπὶ τοῦ θρόνου (!)

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν εἰς τὸν Πατριάρχην τῶν Ἀρμενίων Μακαρ. Ἀρσαρουνῆ ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τῆς στρατιωτικῆς υπηρεσίας τῶν Χριστιανῶν τῆς ἡλικίας 28 μέχρι 15 ἐτῶν θὰ ληφθῶσιν «π' ὅσιν αἱ διαμαρτυρίαι τῶν Πατριαρχείων».

Τὴν Κυριακὴν διήλθε τῆς πόλεως μας, ἐπιβαίνων τοῦ ρωσικοῦ «Ἱερουσαλήμ» καὶ μεταβαίνων εἰς Ρωσίαν, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος τῆς Ἑλλάδος, ἐν συνοδείᾳ τῆς πριγκηπισσῆς Ἐλένης καὶ τῶν τέκνων του. Ἰδιαιτέρα ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων ἐπιτροπὴ προσηγόρευσε ἐπὶ τοῦ ἀεροπλοίου τὸν πρίγκηπα.

Πολλοὶ ἐκδῶται ἐφημεριδῶν, αἵτινες πρὸ νόμως εἶχον παυθῆ ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου, προέβησαν εἰς ἀγωγήν κατὰ τοῦ Σεφκέτ πασᾶ καὶ Ταλαὰτ βέη, ἀπαιτοῦντες ἀποζημίωσιν. Ἐξ αὐτῶν ἀναφέρονται τὸν κ. Π. Κεσίσογλου τῆς «Πατρίδος», τὸν κ. Π. Κοσμίδην τῆς «Φωνῆς», τὸν Ἀβδούλ Ριζᾶ βέην τῆς «Ἰγκιλᾶπ», τὸν Φουὰτ Σουκρῆ βέην τῆς «Γενῆ Σῆς» καὶ «Μουαχεδέ», τὸν Περτέβ Τερφῆ... καὶ ἔλεται συνέχεια!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Ἑλλὰς παρήγγελεν εἰς τὰ γερμανικὰ ναυπηγεῖα «Βουλκάν» ἀντὶ 28 ἑκατομμυρίων φράγκων θωρηκτῶν πρῶτης τάξεως, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῆ «Σαλαμὶς».

Ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας Μουτσουχίτο.

Ἐκ μακρᾶς ἐκθέσεως τοῦ ἐν Σικάγῳ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Σαλοπούλου προκύπτει ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος μεταβάντες εἰς Ἀμερικὴν ἀνέρχονται, μέχρι τοῦ 1911, εἰς 189 χιλιάδας, οἱ δὲ ἐκ Τουρκίας εἰς 54 χιλιάδας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις. — Ἀφίκετο ἐνταῦθα δι' ἐμπορικᾶς τοῦ ὑποθέσεως ἐξ Ὀρδοῦ ὁ αὐτόθι γνωστότατος ἔμπορος καὶ εὐέλπις νέος κ. Π. Ἀναστασιάδης, τὸν ὁποῖον μετὰ χαρᾶς εἶδον οἱ ἐνταῦθα φίλοι του.

Ἀφίκετο ἐνταῦθα καὶ διατρίβει ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ ἀπὸ ἐτῶν διευθυντὴς τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Πανόρμου κ. Ν. Σταμίδης, περιβαλλόμενος διὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῆς αὐτόθι κοινότητος διὰ τὴν ἐνδελεχῆ αὐτοῦ δράσιν καὶ τὴν πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσιν.

Γάμοι. — Εὐδαίμωνι ἐτελέσθησαν τῇ παρ. Κυριακῇ ἐν Ραιδεσίῳ οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ νέου καὶ εὐφήμου γνωστοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἔμπορου κ. Ἀλφραίου Ν. Ἀγγελίδου, μετὰ τῆς χαριστάτης δεσποινίδος Βασιλικῆς Κ. Κέντρου. Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα εἰς τὸ ἀρμονικὸν ζεῖγος ρόδινον τὸν συζυγικὸν βίον.

Βάπτεισι. — Ἀνεδέξατο τὴν Πέμπτην ἐν Πέραν ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἡ κ. Ἐλ. Π. Σαραβάνου τὸν υἱὸν τοῦ κ. Χρ. Χρηστίδου, ὀνομάσασα αὐτὸν Δημήτριον, ὑπὸ τὰς θερμὰς εὐχὰς τῶν παρισταμένων ὑπὲρ τοῦ νεοφωτιστοῦ.

Θάνατοι. — Τὸ ἀπῆγες τοῦ θανάτου δρέπανον ἀφήρπασε τῇ παρ. Τρίτῃ ἐν Πέραν ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν λατρευτοῦ συζύγου καὶ προσφιλῶν ἀδελφῶν

καὶ συγγενῶν, ἐν νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ, χρηστὴν καὶ ἐνάρετον δέσποιναν, τὴν Ἰφιγένειαν Ἐπ. Σαμαθράκη, εἰς βαρὺ βυθίσαν πένθος πάντας τοὺς γνωρισάντας αὐτήν. Ἡ κηδεῖα ἐγένετο τῇ ἐπιούσῃ ἐν ἐπιβαλλούσῃ παρατάξει, προεξάρχοντος τοῦ Ἀγ. Σταυρουλόλεως καὶ παρακολουθούντος ἐν βαθεῖς συγκινήσει πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Ἀπευθύνομεν τὰ βαθύτατα συλλυπητήριά μας εἰς τὸν βαρυνθέντα συζυγὸν τῆς κ. Ἐπ. Σαμαθράκη, ὡς καὶ τοῖς συγγενῆσι αὐτῆς, εὐχόμενοι τῇ ἀληθμονήτῳ καὶ ἀτυχεῖ Ἰφιγενείᾳ τὴν γαίαν ἐλαφρᾶν.

Πρὸς τοὺς Ἐμποροῦπαλλήλους Κωνσταντινουπόλεως. — Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐνωσις Ἐμποροῦπαλλήλων» προσκαλεῖ πάντας τοὺς Ἐμποροῦπαλλήλους πρωτευούσης, ἀνεξαρτήτως ἐθνότητος καὶ θρησκείας, ὅπως, κηδόμενοι τοῦ ἰδιοῦ αὐτῶν συμφεροντος, προθυμοποιηθῶσι νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς μέλη αὐτῆς, ἵνα διὰ τοῦ συνασπισμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεγγύης ἐπιτευχθῆ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐννόμως ἡ τῆς θεοσεῶς τῶν βελτιώσις, ἐπὲρ ἧς ἐρρωμένως καὶ ἀνεκδοτάως ἡ «Ἐνωσις» ἐργάζεται. Αἱ ὑποχρεώσεις, ἄλλως τε, τῶν μελῶν εἶσι μηδαμιναὶ ἐν σχέσει πρὸς τ' ἀνυπολόγιστα ὀφελήματα, αἵτινα παρουσιάζει τὸ ἤδη πιστῶς ἐφαρμοζόμενον πρόγραμμα τοῦ Σωματίου. Δι' ἐγγραφᾶς ἡ πληροφορία παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐνώσεως» (Πέραν, Τεπέ-Μπασῆ, ἔξωθεν τῆς διόδου Χατζοπούλου) καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἀπὸ τῆς 7 1/2 — 9 ὥρας μ. μ.

Ἐκδρομὴ «Ἀγίου Νικήτα». — Ἡ ἐν Ἐγρῇ καποὺ Φιλοπρωχὸς Ἀδελφότης ὁ «Ἅγιος Νικήτας», τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὴ ἡ εὐεργετικὴ δράσις, διοργάνωσε διὰ τὴν αὔριον Κυριακὴν, 22 Ἰουλίου, ἀγροτικήν οἰκογενειακὴν ἐκδρομὴν εἰς Βεῖκοξ, ἐν τῷ μαγευτικῷ τοπείῳ «Κῆπος τῆς Ἐλευθερίας». Ὁραῖον ἠλεκτροφωτιστὸν ἀτμόπλοιον τῆς Καίριε θέλει ἐκαινῆσαι τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν, προσεγγίζον εἰς τὰς κυριώτερας ἀποβάθρας τοῦ Βοσπόρου. Κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην, ἧτις θὰ ἔχη τελείως οἰκογενειακὸν χαρακτήρα, ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφυλάσσει πολλὰς καὶ ποικίλας εὐχαρίστους ἐκπλήξεις, αἵτινες θὰ ἐνθουσιάζουσιν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτήν. 20μελὴς ἐκλεκτὴ φανφῆρ θέλει ποικίλει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς. Πιστεύομεν, ὅτι κανεὶς δὲν θέλει χάσει τὴν εὐκαιρίαν τῆς ὥραιας ταύτης ἐκδρομῆς, ἧτις συνδυάζει τὴν τέρψιν πρὸς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ γεραροῦ τούτου σωματίου.

Σχολικαὶ τελεταί. — Αὔριον, περὶ τὴν 10 π. μ. γενήσεται ἡ τελετὴ τῶν ἐκπαιδευτηρίων Χάσκιου

Κινηματογράφος Συρίας. — Ὁραῖα καὶ ἐκλεκταὶ ταινίαι, δραματικαὶ σκηναί, κομικὰ ἐπεισόδια καθιστῶσι τὸν Κινηματογράφον Συρίας τὴν καλλιτέραν διασκέδασιν τῶν Περαιωτῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Τὰ ἔργα» Παπαδιαμάντη. — Σημαντικὸν διὰ τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν γεγονός ἐστὶν ἡ ἐκδοσις ὅλων τῶν ἔργων τοῦ μοναχικοῦ Ἑλληνοσκηνογράφου Α. Παπαδιαμάντη. Ἐκδίδονται εἰς σειρὰν κομψῶν τόμων τῆς Λογοτεχνικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Γ. Φέξη, εἰς ὃν διὰ συμβολαίων ἐξεχωρήθησαν ὑπὸ τῶν κληρονόμων Παπαδιαμάντη. Δύο τόμοι εἶδον ἤδη τὸ φῶς: «Ἡ Γυφτοπούλα», ἐν μέγα καὶ περίπλοκον μυθιστόρημα μεσαιωνικῆς ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, μετ' ἠρώα τὸν μυστηριώδη ἐκείνον φιλοσοφικὸν Πλήθωνα τὸν Γεμιστὸν καὶ «Ἡ Φόνισσα», τὸ γνωστότατον ἠθογραφικὸν καὶ ψυχολογικὸν ἔκτενές διήγημα, μετὰ τῶν ὁποίων περιελήφθησαν εἰς τὸν ἴδιον τόμον «Ἡ Φαρμακολύτρα», «Τὸ Ὀνειρο σὺν κῆμα», «Ἐπὶ τὴν βασιλικὴν δρῶν», «Ἡ Συντέκνισσα καὶ τὰ κρούσματα». Τρίτος τόμος: «Ἡ Νοσταλγία», ἐκδίδεται κατ' αὐτὸς, ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν θ' ἀποπερατωθῆ ὅλη ἡ ἐκδοσις. Τοιοῦτοτρόπως θὰ μᾶς δοθῆ ἀκέραιον καὶ πλήρες τὸ πολυμερές, πολύμορφον καὶ ἀληθῶς θαυμάσιον φιλολογικὸν ἔργον τοῦ κορυφαίου ἐκλειψάντος διηγηματογράφου μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ. — Πειραμένος τῆς Τουρκικῆς, δυνάμενος νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ψάλτης, ζητεῖ θέσιν ἐνταῦθα ἢ ἐν τοῖς περικύριον. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖά μας.

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΗ

Ἡ ἐξῆς ἀλληλογραφία διεξήχθη μεταξὺ Ἐκείνου καὶ Ἐκείνης, κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ τῶν σιτηλῶν ἐφημερίδος, κατόπιν δὲ δι' ἰδιαίτερων ἐπιστολῶν :

«Τοῦννελ.—Γαλανόφθαλμος δεσποινίς, μειδιάσασα ἐν Τοῦννελ πρὸς νέον ὑψηλὸν μὲ καπέλλον παναμᾶ καὶ σμοκίν, παρακαλεῖται νὰ δροῖση rendez-vous δι' ἀλληλογνωριμίαν. Ἀπάντησις ἐν ἰδίᾳ στήλῃ ἐφημερίδος. — Ἐρωτευμένος».

«Ἐρωτευμένον.—Μήτηρ ἀπαγορεύει rendez-vous.—Γαλανόφθαλμος».

«Γαλανόφθαλμον.—Πρέπει νὰ σὲ ἴδω. Ὑποφέρω, λυπήσου.—Ἐρωτευμένος».

«Ἐρωτευμένον.—Λυποῦμαι. Συνομιλία ἀδύνατον. Δύνασαι νὰ μὲ ἴδῃς διερχομένην μετὰ μητρὸς πρὸς Τοκαλιάν, ὥρα 5 μ. μ.—Γαλανόφθαλμος».

«Γαλανόφθαλμον.—Τί ὠραῖον σῶμα! ἀγγελικόν! Δὲν εἶδον ὁμοῦ πρόσωπον, ἔνεκα διαστάσεων καπέλλου. Πάσχω, σῶσον.—Ἐρωτευμένος».

«Ἐρωτευμένον.—Ὁ καῦμένος! Τέλος, rendez-vous κρυφίως, εἴσοδος Bon Marche, 11 π. μ.—Γαλανόφθαλμος».

«Γαλανόφθαλμον.—Ἐπὶ τέλους σὲ εἶδον, ἀγγελέ μου. Ἄνοιξον πύλας παραδείσου, γράφουσα δύο γραμμὰς ἰδιοχείρως. Νέα διεύθυνσις καὶ ὄνοματεπώνυμόν μου γνωσιὰ.—Ἐρωτευμένος».

«Ἀξιότιμη κύριε Ἀλβέρτε.—Θεωρῶ ἔμμαντην ὑπόχρεωσιν διὰ τὰ πρὸς ἐμὲ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθημάτων καὶ οἷς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ πολυτίμόν σας δῶρον. Μετ' ἄκρας ὑπολήψεως.—Μελπομένη».

«Ἐρασμία Μελπομένη.—Τὰ λεπτὰ παρέρχονται ὡς αἰῶνες δλόκληροι καὶ μετ' ἀνυπομονησίας περιμένω τὴν συνήθη ὥραν τῆς συνεντεύξεώς μας διὰ νὰ ριφθῶ εἰς τὰς ἀγκάλας σοῦ τοῦ εἰδώλου μου. Τὴν φορὰν δὲ ταύτην ἔχω καὶ τι νὰ σοὶ ἐκμυστηρευθῶ, τὸ ὅποιον

δύνασαι ἀφόβως νὰ εἰπῆς καὶ εἰς τὴν μητέρα σου. Πιστεύω νὰ τὸ προφητεύσης. — Ἀλβέρτος».

Ἀγαπητέ μοι Ἀλβέρτε — Δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῆς πόσον μὲ κατέστησες εὐτυχῆ, ἐκλέξας με ὡς μέλλουσαν σύντροφον τοῦ βίου σου. Σοὶ εὐγνωμονῶ καὶ σὲ διαβεβαίω, ὅτι θα προσπαθῆσω νὰ εἶμαι κατ' ὅλα ἀνταξία τῆς ἀγάπης σου. Καὶ ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶ ποτέ, ὅτι ἀπλοῦν μου μειδιάμα εἰς τὸ Τοῦννελ θὰ κατέληγεν εἰς τοιοῦτον αἴσιον γεγονός; Δύο μόνον ἑβδομάδες παρηλίθον, ἀφότου ἠροραβωνίσθημεν καὶ αἰσθάνομαι, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ζῶ ἄνευ σοῦ. Νυχθημερὸν σὲ παρακολουθῶ νοερῶς, πλάττουσα ὄνειρα ἐρώτων καὶ οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας. Ἡ ἀφωσιωμένη σου—Μελπομένη».

«Μέλλουσά μου σύζυγος.—Ἀνέγνων πλέον ἢ ἑκατοντάκις τὴν ἐπιστολήν σου, κατασπαζόμενος κάθε σου λέξιν. ὦ, πόσον πάλλει ἡ καρδιά μου, ὁσάκις ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου, ὅποτε θὰ ἐπανέλθω ἐκ τοῦ ἐτησίου ταξιδίου μου, θὰ εἶσαι ὅπως ἰδική μου, καὶ μόνον ἰδική μου! Χίλια φιλιὰ εἰς τὸν ἄγγελόν μου.—Ἀλβέρτος».

«Ἀλβέρτε μου.—Ἀνεκουφίστην ὀλίγον, λαβοῦσα τὴν πρῶτην, ἀλλὰ σύντομον ἐπιστολήν σου. Καὶ πόσον δύσκολος ἀληθῶς εἶναι ὁ χωρῖσμός ἀγαπωμένων ψυχῶν! Οὐδέποτε εἶχον αἰσθανθῆ τόσον τὴν πικρίαν του. ὦ, ἐὼν ἠδύνατο τὰ χεῖλη μου νὰ συναντήσουν πρὸς σιγμὴν τὰ ἰδικά σου πέραν τῆς ἀσπλάγγου θαλάσσης, ἥτις εὐρίσκειται μεταξὺ μας! Γράφε με τουλάχιστον, ἀγάπη μου, συχνά, ἐὰν θέλῃς νὰ μὲ παρηγορῆς κατὰ τὴν ἀπουσίαν σου. Ἀναμένουσα ταχεῖαν ἀπάντησιν, ὡς καὶ ἐπ' ἀνόδον σου, σὲ γλυκοφιλῶ.—Μελπομένη».

«Περιπόθητέ μοι Ἀλβέρτε.—Μὴν δλόκληρος παρηλίθεν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς σου καὶ δὲν ἀπῆντησες ἀκόμη εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς τόσας ἐπιστολάς μου. Εὐρίσκομαι ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ, οἱ δὲ ὀφθαλμοί μου κατέστησαν κατέρυθροι ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυα. Τὸ σιῆθός μου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσυνείθιζες νὰ θέιῃς τὴν ὠραίαν κεφαλὴν σου, πληροῦται τῶρα φόβων, ἐλπίδων καὶ προσαισθημάτων. Ἐὰν δὲν σὲ ἠγάπων τόσον, ἴσως δὲν θὰ ὑπέφερον τὴν τοιαύτην σιγὴν σου. Ἀγρυπνῶ κατ' ὅλην τὴν νύκτα, προσπαθοῦσα νὰ ἐξεύρω τὴν αἰτίαν. Ἴσως εἶναι πολὺ ἐνησυχολημένος, μοὶ λέγει μία σκέψις Ἴσως—καὶ αὕτη εἶναι ἡ σκέψις, ἥτις μὲ κατατρώγει—ἀγαπᾷ ἄλλην! Καὶ ὁμοῦς ὄχι, ἀδύνατον. Πνίγω τὰς τοιαύτας ἀνοήτους ὑποψίας. Καὶ διατί νὰ ἀγαπήσῃς ἄλλην, παράδεισέ μου; Μήπως δὲν ἀνταπεκρόθην ἐξ ἴσου

πρὸς τὴν ἀγάπην σου; Κυριάζω εἰς τὸν καθρέπτην καὶ βλέπω ὅτι εἶμαι ὠραία. Ἐξετάζω τὴν ψυχὴν μου καὶ βλέπω, ὅτι εἶμαι ἀθῶα, ἡ δὲ καρδιά μου δὲν παύει ποτὲ νὰ πάλλη διὰ σέ. Μὴ μὲ τυραννῆς περισσότερον, φῶς μου, παρακαλῶ, καὶ ἀπάντησέ μοι ταχέως. Ἡ ὑποφέρουσα—Μελπομένη σου».

«Σκληρὸ Ἀλβέρτε.—Ἐξακολουθεῖς ἀκόμη τηρῶν τὴν ἰδίαν ἀδικαιολόγητον σιγὴν, ὡσεὶ ἀπελιθῶθη ἡ καρδιά σου. Πρὸς τί ἡ τοιαύτη σου σκληρότης; Εὐσπλαγγίσου με δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ γράψε με τί γίνεσαι.—Μελπομένη».

«Δεσποινίς.—Ἐλαβον ὄλας τὰς ἐπιστολάς σου. λυποῦμαι δ' ὅτι δὲν ἠδυνήθην νὰ σοὶ ἀπαντήσω ἐνωρίτερον ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων. Εὐρίσκομαι ἐν ὠραία πόλει ἡ δὲ νέα, ἡ ὁποία μὲ κυνηγᾷ τῶρα, εἶναι πλουσιωτάτη. Συγχώρησέ με καὶ προσπάθησε νὰ μὲ λησμονήσῃς. Ναὶ μὲν δὲν ἔχει ἡ ἐν λόγῳ δεσποινίς τὴν καλλονὴν σου, ἔχει ὁμοῦς χρήματα, καὶ τὰ χρήματα εἶναι ὁ ἄξων, περὶ τὸν ὁποῖον στρέφεται τῶρα ὁ κόσμος ὅλος. Σοὶ ἐπιστρέφω ταχυδρομικῶς τὸ δακτυλίδιον σου, θεωρῶν τοὺς ἀρραβῶνάς μας διαλελυμένους. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δακτυλίδιον καὶ τὰ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα κατέχεις, δύνασαι νὰ τὰ φυλάξῃς, ἐὰν θέλῃς· ἐὰν ὁμοῦς νομίξῃς ὅτι δὲν θὰ ἡσυχάσῃς μὲ αὐτὰ, ὅπερ καὶ πιθανώτερον, στείλέ τα ὀπίσω, παρακαλῶ, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὐχαριστήσουν τὴν Κορηλίαν μου. Σοὶ εὐχομαι εὐδαιμονίαν μὲ τὸν ἐπόμενον ἀρραβωνιαστικόν σου.—Ἀλβέρτος».

«Κύριε Ἀλβέρτε.—Θὰ ἦτο ἀνοησία νὰ χύσω περισσότερα δάκρυα δι' ἀνθρωπόμορφον τέρας ὡς σὺ. Σὲ μισῶ πλέον, ἄθλιε, σὲ μισῶ. Παρέδοσα τὴν σαιωνικὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, καταγγέλλουσά σε ἐπὶ ἀπάτη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κοσμήματα καὶ τὰ λοιπὰ ἐνοχοποιητικὰ ἔγγραφα σου, ἅτινα κατέχω, θὰ τὰ κρατήσω πρὸς ἀπόδειξιν τῆς θηριώδους ἐνοχῆς σου. Ἀπορῶ πῶς εἶχον τὴν ἀπερισκεψίαν νὰ ἐμπιστευθῶ ἀνεξετάστως ἑμμαντὴν εἰς σέ τὸ κτήνος. Ἀχ, πῶς κοχλάζει τὸ αἷμά μου, ὁσάκις ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὰ ἄιμα χεῖλη σου ἠγγισαν τὰς παρειάς μου! Ἔχε τὴν αἰωνίαν κατάραν μου καὶ au revoir εἰς τὰ δικαστήρια, ἀσυνείδητε.—Μελπομένη».

(Κατὰ τὸ Ἀγγλικόν).

Λονδῖνον

ΠΡΟΔΡ. Π. ΓΙΑΝΝΑΣΟΓΛΟΥ

Ρέξ.—Συνιστῶμεν ν' ἀναγνώσετε μὲ προσοχὴν καὶ ἐπισταμένως τὴν ἐν ἄλλῃ σελίδι δημοσιευμένην διαφήμισιν τοῦ σάπωνος Ρέξ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνετε ὑγείαν, οἰκονομίαν, ταχύτητα.

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Η σιγή, την οποίαν μερικοί από τους κυρίους αντιπροσώπους και αναγνώστας μας αντιόσουςι τόσον εις τας επανειλημμένας υπομνήσεις μας, όσον και εις τας επιστολάς μας, μάς αναγκάζει να επανέλθωμεν εις τό άμιαρόν ζήτημα τής καθυστερήσεως του τιμήματος τής έγγραφής των.

Κύριοι, οι όποιοι άξιοΐσι να αυτοκαλωΐναι Συνδρομηταί ένός φύλλου, πώς έννοοΐσι την συνδρομήν, την οποίαν παρέχουσι εις αυτό, άν εξακολουθοΐσι με πείσμονα όντως άδιαφορίαν να καθυστερώσι τιμημα τόσον γλίσχρον επιθεωρήσεως, ή όποία με όλην την δύναμιν τής θελήσεώς της, των υλικών πόρων της, των ήθικών και πνευματικών κεφαλαίων της, έξυπηρετεί την 'Ελληνικήν κοινωνίαν ;

Η παρατηρουμένη άδιαφορία, δέν είναι κολακευτική δι' εκείνους, οι όποιοι την έχουν ως σύμβολον.

Περιβάλλομεν τους φίλους αναγνώστας μας δια τής μεγαλειέρας τρυφερότητος και τής πλέον θερμής αγάπης, αλλά τας διαθέσεις μας αυτάς δέν θά επιτρέψωμεν ποτέ να καταχρασθώσι και μερικοί, οι όποιοι όλως άναξίως υπεισέρχονται εις τον κύκλον των.

Αποπεινόμεθα μίαν επί πλέον φοράν προς αυτούς. Ας σπεύσωσι να κανονίσωσι τους λογαριασμούς των. Είναι καιρός τοσοΐτω μάλλον, όσον ή δ' εξαμηνία λήγει μετά τινας εβδομάδας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΤΤΑΒΙΑΝ, Σταμ. Παπάζογλου, επιστολή και τιμημα έλήφθη, εύχαριστούμεν, ζητούμεον άποστέλλεται. — ΑΜΙΣΟΝ, Γ. Βαφειάδην, βιβλίον ζητούμενον έστάλη προηγουμένη επιστολή δέν έλήφθη εισέτι. — ΑΥΤΟΘΙ, Γεώργ. Σιεφανιδην, φύλλα τακτικώτατα πέμπονται.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Λάζαρ. Καμισόπουλον, άπεστάλησαν εις διεΐθυνσίν σας φυλλάδια, φροντίσατε παραλαβήν. — ΒΛΑΔΙΒΟΣΤΟΚ (Ρωσία), Χρ. Πασπηκίδην, έλήφθη επιστολή σας εν αυτή εύρομεν 3 ρούβλια, όσον άφορᾷ τό άπολεσθέν χροτονόμισμα, οΐς βεβαιούμεν ότι δέν είναι μάθημα προς ήμάς, αλλά κατορθωμα ταχυδρομικού τινος φροντίδας, τας όποιας καταβάλλετε προς διάδοσιν του φύλλου μας εν τή 'Απ' Ανατολή. Τό άποσταλόν έκρίθη προσωπικόν, τοιαΐτα δέ άποκλείονται εκ τής ύλης. Αν θέλετε όμως δύνασθε να τό ύπολογίσητε ως ιδιαιτέραν καταχώρισιν.

ΓΚΙΟΝΕΝ, Θεόδ. Δουμλίδην, δελτάριον έλήφθη, από μηνών πέμπομεν αυτότι τά φυλλάδια μέχρι τελευταίου αριθμού. — ΑΥΤΟΘΙ, Άποστ. Κάλφογλου, 'Αθαν. 'Αναστασίου, 'Ιωάν. Παπάκη, τιμημα έλήφθη, εύχαριστούμεν. — ΜΕΡΣΙΝΑΝ Θ. Π. Θεοφύλακτον, επιστολή και τιμημα 25 γροσίων έλήφθη εύχαριστούμεν. — ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Α. Ζάλλην. Δια την άποδοχήν και πληρωμήν τραθηκτικής μας; λιρών Τουρκίας 6 σΐ; εύχαριστούμεν πολύ.

Χρηστ. Παντερμαλήν, Χ' 'Απόστολον Οικονομίδην, δι' άντίτιμον 25 γρ., τό όποϊον μάς ένεχείρησεν ο κ. Φ. Δημητριάδης, εύχαριστούμεν. 'Ομοΐως και 'Αντών. Παμπουκτζόγλου, 'Αθαν. Στοϊκόγλου, 'Οδυσ. Δημητριάδην, Σάβ. 'Αϊβαλόγλου δια τιμημα 12,50, εύχαριστούμεν. — ΓΕΝΗ-ΚΙΟΙ, Αιδ. Π' 'Αντώνιον Στ. Πάταρα, ζητήσατε εις Βαβά 'Εκκή φυλλάδια, άνα να έσημειώσατε εις δελτάριόν σας; ειμεθα βεβαιοι ότι θά μένωσιν εκεί, άφου τό ένταΐθα ταχυδρομείον άπέσταλεν. — ΓΚΙΜΟΥΛΤΖΙΝΑΝ, Γ. Βυτιάδην, γραφόμενα επιστολής σας έσημειώσαμεν, γ' εξαμηνίας σειρά άπεστάλη, αινίγματα αναμένομεν, άπεστάλησαν αιτούμενα, εύχαριστούμεν δια την αγάπην, την οποίαν δεικνύετε προς την 'Επιθεωρήσιν μας.

ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ, Κωνστ. Παπάν, επιστολή έλήφθη, χρήματα, ω; γράφετε 100 γρ. έλήφθησαν, εύχαριστούμεν, φύλλα μέχρι τελευταίου αριθμού επέμψαμεν. — ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ, Π. Βλαχόπουλαν, φύλλα άπεστάλησαν, ταχυδρομικώς άπηνεΐσαμεν.

ΕΣΚΙ-ΣΕΧΙΡ, Χρ. Κοτοελίδην, γρ. 80 έλήφθησαν, εύχαριστούμεν, φύλλα επέμψθησαν.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ, Παναγ. Τσιμακίδην, έλήφθη επιστολή και άντίτιμον βιβλίον άπεστειλαμεν άμα τή ειδοποίησιν σας, θά τό λάβητε από τον κ. Δ. 'Ατμαϊζίδην. — ΚΑΒΑΛΑΑΝ, Λεων. Δ. Κανόπουλον, 'Απαντιώμεν εις την επιστολήν σας ταχυδρομικώς. — ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ, 'Αστέρ. Καράν. Δια πληροφορίας, άς είχατε την ευγενή διάθεσιν να μάς δώσητε, δέχθητε τας εύχαριστίας μας. — ΚΙΟΝ, Ι. Μαρκουίζον, 91 γρόσια ει, τας 28 παρελθόντος έλήφθη, ω; και 371 γρόσια εις τας 14 τρέχ. εύχαριστούμεν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Π. Γιαννάν. 'Επιστολή έλήφθη, εύχαριστούμεν, φυλλάδια έστάλησαν άνελλιπώς.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Μ. Καρδασόν. 'Επιστολή και

τιμημα έλήφθη, εύχαριστούμεν. — ΜΕΡΣΙΝΑΝ Θ. Π. Θεοφύλακτον, επιστολή και τιμημα 25 γροσίων έλήφθη εύχαριστούμεν. — ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Α. Ζάλλην. Δια την άποδοχήν και πληρωμήν τραθηκτικής μας; λιρών Τουρκίας 6 σΐ; εύχαριστούμεν πολύ.

ΠΑΩΜΑΡΙΟΝ (Μιτυλήνης), Ι. Μαυραγάνην, επιστολή έλήφθη, εις προηγούμενον φυλλάδιον άπηνεΐσαμεν ω; και ταχυδρομικώς. Φυλλάδιον 86ον λαμβάνετε δια δευτέραν φοράν; έσημειώσαμεν λοιπά γραφόμενά σας. Φροντίσατε την παραλαβήν τής πρώτης άποστολής 86ου, παρακαλούμεν δέ να μάς άποστείλετε άν τά λάβετε εν τῷ μεταξύ, διότι γίνεται όχι όλίγη ζημία.

ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΖΟΥΜΠΑ, Σ. 'Ανοστασιάδην, έλήφθη επιστολή και τιμημα 26 γρόσια, εύχαριστούμεν, άποστέλλομεν άπόδειξιν και αριθμούς ζητούμενου, όν τό άντίτιμον έλήφθη, ιδιαιτέρως; οΐς άπαντώμεν. — ΣΑΡΙ ΣΑΜΠΙΑΝ, Ρ. 'Εξόρχου, 25 γρ. τιμημα έλάβομεν τής 'Επιθεωρήσεώς μας, εύχαριστούμεν. 'Αποστέλλομεν 'Καλλιπαιδιάν', όσον άφορᾷ δια τον κατάλογον, τον όποιον γράφετε, ειδοποιήσαμεν δια να σας άποσταλή. — ΣΕΡΡΑΣ, Στ. Γούσιον, έλάβομεν λίρας Τουρκ. 2, εύχαριστούμεν.

ΦΑΤΣΑΝ, Π. Κωνσταντινίδην, άμα τῷ παραλαβῇ τής επιστολής σας; επέμψιμε; αριθμούς σημεομένους, οΐς άπαντώμεν ότι από 26ον και κάτω έλλειπουσιν 7 αριθμοί. ΦΑΝΑΡΙΟΝ, Κ. Βούλγαρη, άποσταλόν έλήφθη.

ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ, 'Αθραάμ Δημητριάδην, έλήφθη τιμημα και επιστολή, εύχαριστούμεν. — ΧΑΡΤΑΛΙΜΗΝ, Π. 'Αποστολίδην, έλήφθη άντίτιμον, εύχαριστούμεν.

LE "DANUBE, A VIENNE"

ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΣΦΑΔΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "Ο ΔΟΥΝΑΒΙΣ"

Καισαροβασιλική Προνομιοϋχος υπό τον έλεγχον τής Αυτοκρ. Αυστριακής Κυβερνήσεως, ίδρυθείσα εν Βιέννη τῷ 1867.

Table with 2 columns: Description of insurance services and amounts in Francs (Fr.).

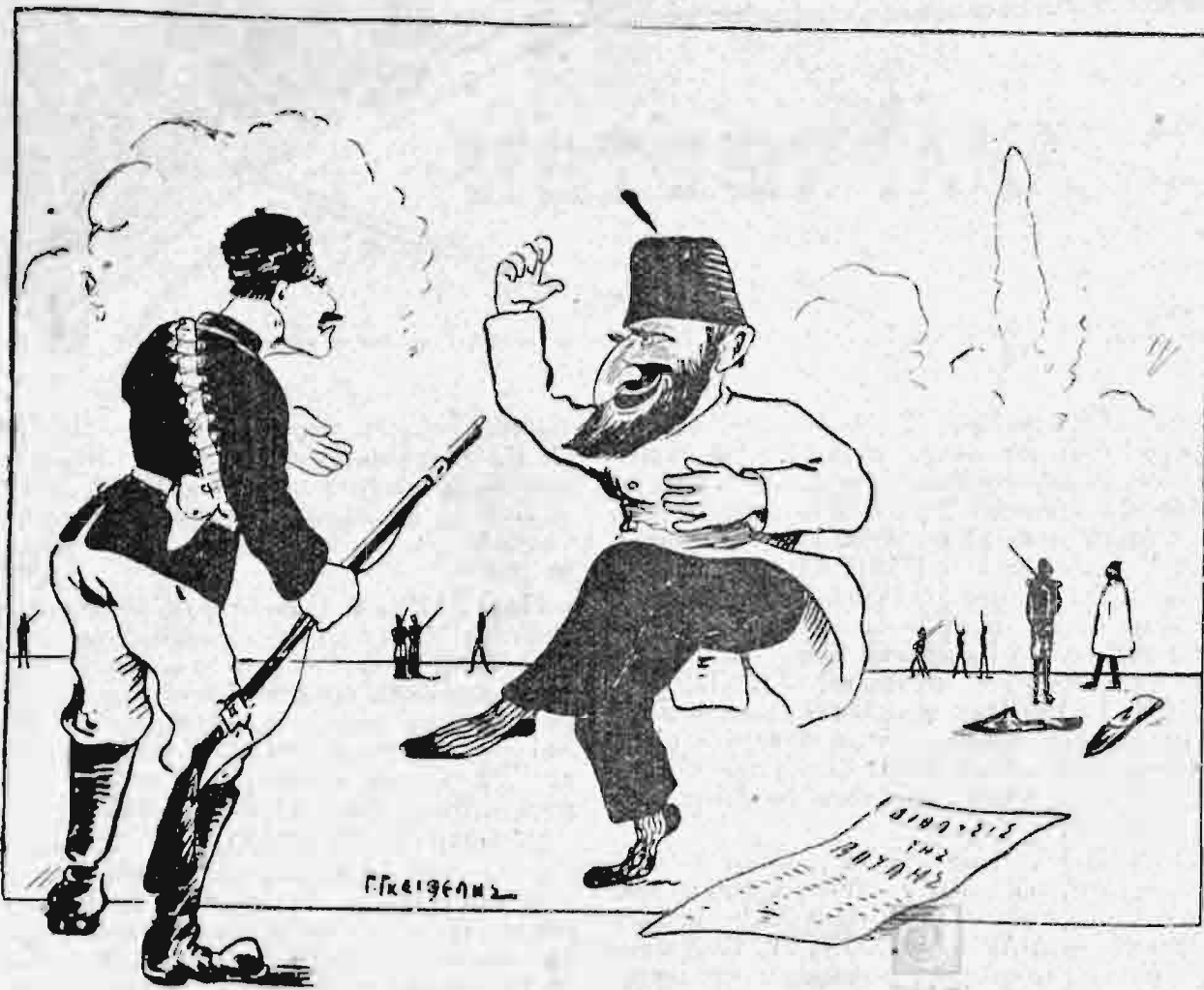
Όροι ασφαλείας ελευθεριώτατοι. — Ασφαλιστρα μέτρια. — Νέος συνδυασμός ασφαλείας άνευ Ιατρικής εξέτασεως.

Δια πάσαν αίτησιν άπευθυντέον :

'Εν Κωνσταντινουπόλει εις τον Γενικόν Πράκτορα Βιολαννί Ραδογλία, Σταμπούλ, Ράλλη Χάν, αριθμ. 23. 'Εν 'Αμμοΐ εις τους Γεν. Πράκτορας 'Αδελφούς 'Αβράτογλου.

Τραπεζίτης τής 'Εταιρίας : ΛΥΤΟΚΡ. ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ Ἡ ΕΛΕΥΘ. ΤΥΠΟΝ

Ὁ φρουρός. — Τσελλάθηδες, Χαμήτ ἐφέντη ;
Χαμήτ. — Μὰ πὼς γὰ μὴ χορέψω ! δὲν διαβάζεις ἐφημερίδες :

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ « Ἄπ' Ὅλα » τὰ ἑξῆς βιβλία :

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ καὶ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ (Ἀπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν — Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Μαλές — Ἀπὸ τὰ περασμένα καὶ μὴ ξεχασμένα — Ἀπὸ τὴν κοινωνίαν — Ἀπὸ τὴν ζωὴν), ὑπὸ **Α. Ν. Παπαδοπούλου**, δημοσιογράφου, σελ. 150. Γρ. 5.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ (πραγματεία θρησκευτικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ), ὑπὸ **Δημοσθ. Κ. Μισιτζῆ**, σελ. 50. Γρ. 5.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ (ἦτοι ὁδηγία περὶ στρατολογίας, τῶν ἐξαιρουμένων ἢ μὴ ταύτης, τῶν προστατῶν τοῦτων καὶ περὶ ποινῶν φηγοστράτων), ὑπὸ **Μιλτ. Καραβοκυροῦ**, δικηγόρου, σελ. 25. Γρ. 3.

Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΓΥΡΗ (1688—1721) (πραγματεία θρησκευτικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ), ὑπὸ **Φιλ. Σ. Φιλιππίδου**, δικηγόρου, σελ. 64. Γρ. 5.

Ὁ ἀποστέλλον εἰς γραμματόσημα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν :

Direction de la Revue « ἈΠΟΛΑ »

Galata, Saatchi han — Constantinople,

τὸ σχετικὸν ἀντίτιμον τοῦ αἰτουμένου βιβλίου, θὰ λάβῃ τοῦτο ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΔΙΑ ΤΟ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ

Ὁ οἶκος **ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ**

(342, Μεγάλη Ὁδὸς τοῦ Πέραν, 342)

μεταρρυθμίσας τὸ ἐργοστάσιόν του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελῇ παραγγελίας γυναικείων φορεμάτων εἰς ὅλας τὰς τιμὰς.

Τμῆμα φορεμάτων ἐτοίμων ὡς :
Costumes tailleurs, Blouses,
Manteaux, Robes de chambre κτλ.

Καθημεριναὶ ἀρίξεις τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν τῆς ἐποχῆς.

Ὁποῖος ἄλλου λάκκον σκάφτει, μέσα τὸ κορμὶ του θάφτει.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ πεπειραμένη, κάτοχος τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς, ζητεῖ θέσιν δι' οἰκιακὰς ἑξωτερικὰς παραδόσεις. Διδασκαλία εὐμέθοδος, ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς. Διδακτρὰ μέτρια. Ἀπευθύν-
τεον εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ « Ἄπ' Ὅλα », εἴτε εἰς τὸν ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου φαρμακοποιὸν κ. Π. Παζόπουλον.